

32001R0018(01)

L 10/24

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

12.1.2002

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 63/2002 EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 20 grudnia 2001 r.
w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe
w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw

(EBC/2001/18)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski System Banków Centralnych (ESBC) wymaga, dla realizacji swoich zadań, tworzenia statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (MIF), w odniesieniu do depozytów i pożyczek dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, co ma przede wszystkim na celu dostarczanie Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) wyczerpującego, szczegółowego i zharmonizowanego obrazu statystycznego poziomu stóp procentowych stosowanych przez MIF oraz zmian tych stóp w czasie. Omawiane stopy procentowe stanowią ostatni element mechanizmu przenoszenia polityki pieniężnej powstającej wskutek zmian urzędowych stóp procentowych i dlatego są koniecznym warunkiem wstępnym wiarygodnej analizy rozwoju sytuacji w zakresie polityki pieniężnej w uczestniczących Państwach Członkowskich. Jednocześnie potrzebne są informacje na temat kształtowania się stóp procentowych, aby ESBC mógł przyczynić się do sprawnego prowadzenia polityki realizowanej przez właściwe organy dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilnością systemu finansowego.
- (2) Zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwanego dalej „Traktatem”) oraz na podstawie warunków ustanowionych w Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem”) EBC wydaje rozporządzenia w zakresie niezbędnym do wykonania zadań ESBC określonych w statucie, a w niektórych przypadkach ustalonych w przepisach uchwalonych przez Radę określonych w art. 107 ust. 6 Traktatu.
- (3) Artykuł 5 ust. 1 Statutu zobowiązuje EBC do gromadzenia, z pomocą krajowych banków centralnych (KBC), od właściwych organów krajowych lub bezpośrednio od podmiotów gospodarczych, informacji statystycznych, które są konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu

Banków Centralnych (zwanego dalej „ESBC”). Artykuł 5 ust. 2 Statutu stanowi, że KBC wykonują, w możliwym zakresie, zadania opisane w art. 5 ust. 1.

- (4) Może okazać się konieczne, a w efekcie może zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze, aby informacje statystyczne niezbędne do spełnienia wymogów sprawozdawczych EBC w zakresie statystyki, były gromadzone przez KBC z rzeczywistego zbioru sprawozdawczego jako części szerszych struktur, które KBC tworzą w ramach kompetencji własnych zgodnie z prawem wspólnotowym lub krajowym albo z praktyką zwyczajową, służących innym celom statystycznym pod warunkiem, że nie zagraża to wypełnieniu wymagań statystycznych EBC. W celu zapewnienia przejrzystości jest wskazane, aby w tych przypadkach powiadomić podmioty sprawozdawcze, że dane są gromadzone do osiągnięcia innych celów statystycznych. W szczególnych przypadkach EBC może polegać na informacjach statystycznych zebranych dla takich celów jako spełniających jego wymagania.
- (5) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do ustalenia rzeczywistego zbioru sprawozdawczego mieszczącego się w granicach sprawozdawczego zbioru odniesienia i do minimalizowania obciążeń sprawozdawczych. Do celów statystyki w zakresie stóp procentowych MIF rzeczywisty zbiór sprawozdawczy będzie obejmował spis z natury wszystkich właściwych MIF lub ewentualnie próbkę właściwych MIF wybraną na podstawie określonych kryteriów. W zależności od specyfiki sektora MIF w każdym z uczestniczących Państw Członkowskich ostateczny wybór metody pozostaje w gestii KBC. Celem jest zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych, przy zapewnieniu w tym samym czasie wysokiej jakości statystyki. Artykuł 5 ust. 1 przewiduje, że EBC może przyjmować rozporządzenia w celu określania i nakładania wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej na rzeczywisty zbiór sprawozdawczy uczestniczących Państw Członkowskich. Artykuł 6 ust. 4 przewiduje, że EBC może przyjąć przepisy określające warunki, po spełnieniu których można wykonywać prawo do weryfikacji lub obowiązkowego gromadzenia informacji statystycznych.
- (6) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 przewiduje, że w celu zapewnienia realizacji zobowiązań wynikających z art. 5 Statutu Państwa Członkowskie wprowadzą odpowiednią organizację w dziedzinie statystyki oraz będą w pełni współpracowały z ESBC w celu zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z art. 5 Statutu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 8.

- (7) Pomimo iż uznaje się, że rozporządzenia przyjęte przez EBC na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu nie przyznają żadnych praw i nie nakładają żadnych zobowiązań na nieuczestniczące Państwa Członkowskie, art. 5 Statutu stosuje się zarówno do uczestniczących, jak i nieuczestniczących Państw Członkowskich. Rozporządzenie (WE) nr 2533/98 przypomina, że art. 5 Statutu, łącznie z art. 5 Traktatu, zakłada istnienie zobowiązania do zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszystkich środków uznanych przez nieuczestniczące Państwa Członkowskie za właściwe w celu zebrania informacji statystycznych potrzebnych do wypełniania wymogów ESBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej i terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki, aby mogły stać się uczestniczącymi Państwami Członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) terminy „podmioty sprawozdawcze”, „uczestniczące Państwo Członkowskie”, „rezydent”, „będący rezydentem” mają znaczenie zdefiniowane w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98;
- 2) „gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa” oznaczają, zgodnie z definicją w Europejskim Systemie Sprawozdań (ESA) 1995, zawartym w załączniku A do rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków krajowych i regionalnych we Wspólnocie ⁽¹⁾, wszystkie sektory pozafinansowe poza sektorem instytucji rządowych i samorządowych. Obejmuje to sektor gospodarstw domowych i sektor instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych (połączone S.14 i S.15) oraz przedsiębiorstw (S.11);
- 3) „instytucje kredytowe i inne instytucje” oznaczają wszystkie MIF, poza bankami centralnymi i funduszami lokacyjnymi rynku pieniężnego, oznaczone zgodnie z zasadami klasyfikacji wymienionymi w części 1 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2001/13) ⁽²⁾;
- 4) „statystyka dotycząca stóp procentowych MIF” oznacza statystykę w zakresie tych stóp procentowych, które są stosowane przez instytucje kredytowe o statusie rezydenta, oraz inne

instytucje w odniesieniu do depozytów i pożyczek denominowanych w EUR, dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich;

- 5) „potencjalny zbiór sprawozdawczy” oznacza instytucje kredytowe o statusie rezydenta i inne instytucje, które przyjmują depozyty denominowane w EUR od gospodarstw domowych i przedsiębiorstw lub udzielają pożyczek denominowanych w EUR wymienionym podmiotom, będącym rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich.

Artykuł 2

Rzeczywisty zbiór sprawozdawczy

1. Rzeczywisty zbiór sprawozdawczy składa się z instytucji kredytowych oraz innych instytucji spośród potencjalnego zbioru sprawozdawczego, wybranych przez KBC zgodnie z procedurą przedstawioną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Każdy KBC informuje swoje podmioty sprawozdawcze, będące rezydentami, o ich obowiązkach wynikających z procedur krajowych.
3. Rada Prezesów dokonuje przeglądu zgodności z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia po jego początkowym wprowadzeniu, a następnie – co najmniej co dwa lata.

Artykuł 3

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości statystycznej

1. Do celów systematycznego tworzenia danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF rzeczywisty zbiór sprawozdawczy przekazuje w cyklu miesięcznym informacje statystyczne w zakresie nowych transakcji i kwot pozostających do spłaty KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym dany podmiot sprawozdawczy jest rezydentem. Wymagane informacje statystyczne są szczegółowo przedstawione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
2. KBC zdefiniują i wdrożą uzgodnienia sprawozdawcze, które mają być stosowane przez rzeczywisty zbiór sprawozdawczy zgodnie ze specyfiką krajową. KBC zapewniają, że wymienione uzgodnienia sprawozdawcze przewidują wymaganą informację statystyczną oraz pozwalają na dokładne sprawdzenie zgodności z normami minimalnymi w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i korekt określonych w art. 3 ust. 3.
3. Wymagane informacje statystyczne są przekazywane zgodnie z normami minimalnymi w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i korekt określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
4. KBC przekazuje zbiorcze miesięczne informacje statystyczne do EBC według stanu zamknięcia w dziewiętnastym dniu roboczym po zakończeniu sprawozdawczego miesiąca odniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1.

*Artykuł 4***Weryfikacja i obowiązkowe gromadzenie informacji**

Uprawnienie do weryfikowania lub obowiązkowego gromadzenia informacji, które podmioty sprawozdawcze dostarczają zgodnie z wymogami sprawozdawczości statystycznej, przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu, jest wykonywane przez KBC, bez uszczerbku dla uprawnień EBC w tym względzie. Z powyższego uprawnienia korzysta się w szczególności wówczas, gdy instytucja znajdująca się w rzeczywistym zbiorze sprawozdawczym nie wykonuje norm minimalnych w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i korekt określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 5***Pierwsze sprawozdanie**

Pierwsze sprawozdanie na podstawie niniejszego rozporządzenia dotyczy miesięcznych informacji statystycznych za styczeń 2003 r.

*Artykuł 6***Przepisy przejściowe**

Przepisy przejściowe dotyczące stosowania części niniejszego rozporządzenia są ustanowione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 7***Przepisy końcowe**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 2002 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 20 grudnia 2001 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Willem F. DUISENBERG

Przewodniczący

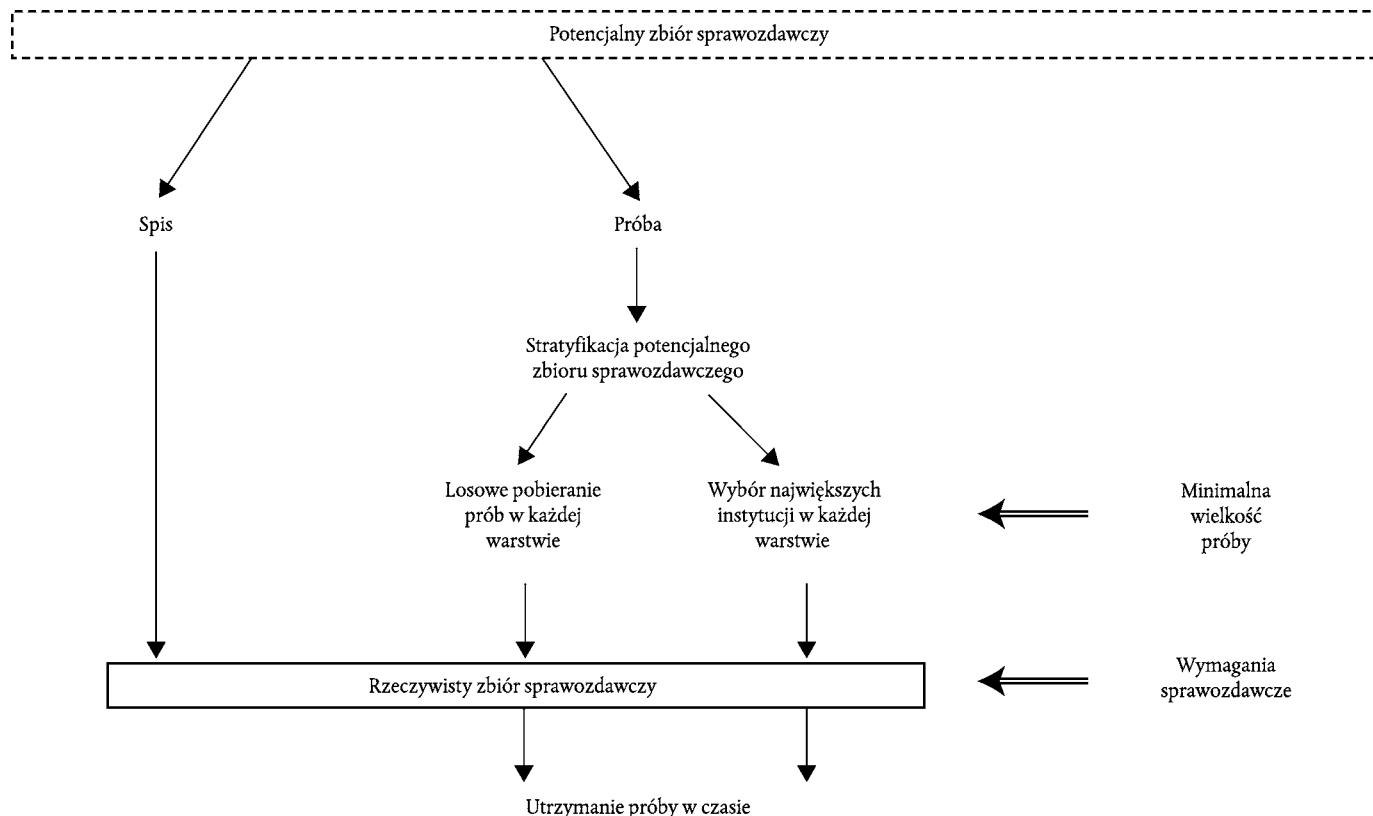
ZAŁĄCZNIK I

**WYBÓR RZECZYWISTEGO ZBIORU SPRAWOZDAWCZEGO ORAZ UTRZYMYWANIE PRÓBY
W STATYSTYCE DOTYCZĄCEJ STÓP PROCENTOWYCH STOSOWANYCH PRZEZ MONETARNE
INSTYTUCJE FINANSOWE**

CZĘŚĆ 1

Wybór rzeczywistego zbioru sprawozdawczego**I. Ogólna procedura wyboru**

1. Krajowe banki centralne (KBC) stosują procedurę wyboru podmiotów sprawozdawczych, przedstawioną na poniższym rysunku. Omawiana procedura została szczegółowo zdefiniowana w niniejszym załączniku.

II. Spis lub próba

2. Każdy KBC wybiera swoje podmioty sprawozdawcze spośród instytucji kredytowych i innych instytucji występujących w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym, będących rezydentami w tym samym uczestniczącym Państwie Członkowskim co dany KBC.
3. W celu dokonania wyboru podmiotów sprawozdawczych KBC stosuje podejście polegające na spisie lub na pobieraniu prób zgodnych z kryteriami ustalonymi w poniższych ustępach.
4. W przypadku spisu KBC żąda od każdej instytucji kredytowej i innej instytucji występującej w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym o statusie rezydenta składania sprawozdań w zakresie danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF. Zmiennymi, które powinny być gromadzone za pomocą spisu, są stopy procentowe i kwoty w odniesieniu do nowych transakcji oraz stopy procentowe w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty.
5. W przypadku próby żądanie w sprawie omawianej sprawozdawczości jest kierowane jedynie do grupy wybranych instytucji kredytowych i innych instytucji. Zmienne podlegające ocenie za pomocą próby to: stopy procentowe i kwoty w odniesieniu do nowych transakcji oraz stopy procentowe w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty. Nazywa się je zmiennymi pobierania prób. W celu ograniczenia ryzyka wystąpienia odchyżeń wyników badania próby od rzeczywistych (nieznanych) wartości w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym próba jest tworzona w taki sposób, aby była reprezentatywna dla potencjalnego zbioru sprawozdawczego. Do celów pozyskiwania danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF próbę uważa się za reprezentatywną, jeżeli wszystkie elementy istotne dla danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF i właściwe dla potencjalnego zbioru sprawozdawczego zostają odzwierciedlone w takiej próbie. Dla określenia próby początkowej KBC mogą wykorzystywać odpowiednie przybliżenia i modele do przygotowania planu pobierania prób, nawet jeżeli podstawowe dane pozyskane z istniejących źródeł nie odpowiadają dokładnie definicjom niniejszego rozporządzenia.

III. Stratyfikacja potencjalnego zbioru sprawozdawczego

6. W celu zapewnienia reprezentatywności próby każdy KBC, dokonujący wyboru podejścia polegającego na pobieraniu prób do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF, odpowiednio stratyfikuje potencjalny zbiór sprawozdawczy przed wybraniem podmiotu sprawozdawczego. Stratyfikacja oznacza, że potencjalny zbiór sprawozdawczy N jest dzielony dalej na podzbiory lub warstwy $N_1, N_2, N_3, \dots, N_L$. Wymienione podziały na podzbiory lub warstwy nie powinny się pokrywać, natomiast łącznie tworzą cały potencjalny zbiór sprawozdawczy.

$$N_1 + N_2 + N_3 + \dots + N_L = N$$
7. KBC definiują kryteria stratyfikacji, które pozwalają na podziały potencjalnego zbioru sprawozdawczego na jednorodne warstwy. Przyjmuje się, że warstwy są jednorodne, jeżeli wariancja wewnątrzwarstwowa zmiennych pobierania prób jest niższa niż wariancja zewnątrzwarstwowa ⁽¹⁾. Kryteria warstwowania są powiązane z danymi statystycznymi dotyczącymi stóp procentowych MIF, tj. powinien istnieć związek pomiędzy kryteriami warstwowania oraz stopami procentowymi i wielkościami, które mają być szacowane na podstawie próby.
8. KBC dokonujący wyboru podejścia polegającego na pobieraniu prób powinien wskazać co najmniej jedno kryterium stratyfikacji, aby zapewnić, że próba instytucji kredytowych i innych instytucji jest reprezentatywna dla uczestniczących Państw Członkowskich, a błąd pobierania prób – niewielki. Najlepiej byłoby, gdyby KBC określiły hierarchię kryteriów warstwowania. Powinny one brać pod uwagę okoliczności krajowe i wobec tego być właściwe dla każdego uczestniczącego Państwa Członkowskiego.
9. Wybór podmiotów sprawozdawczych odbywa się w formie jednoetapowego pobierania prób po określeniu wszystkich warstw. Pobierania podmiotów sprawozdawczych z potencjalnego zbioru sprawozdawczego dokonuje się tylko w toku tego jednego etapu. Nie przeprowadza się pobierania pośredniego.

IV. Liczebność minimalnej próby krajowej

10. Liczebność minimalnej próby krajowej jest taka, że maksymalny błąd losowy ⁽²⁾ dla stóp procentowych dotyczących nowych transakcji w odniesieniu do wszystkich kategorii instrumentów nie przekracza przeciętnie 10 punktów bazowych przy poziomie ufności 90 % ⁽³⁾. Zgodność zostaje potwierdzona bezpośrednio za pomocą odpowiednich danych, a w braku takich danych można założyć, że jeżeli jest spełnione jedno lub drugie z wymienionych niżej kryteriów, liczebność próby jest wystarczająco duża w celu spełnienia wymagania minimalnego:
 - a) Liczebność minimalnej próby krajowej jest taka, że obejmuje co najmniej 30 % potencjalnego zbioru sprawozdawczego o statusie rezydenta; wówczas gdy 30 % potencjalnego zbioru sprawozdawczego o statusie rezydenta przekracza liczbę 100, liczebność minimalnej próby krajowej może jednak być ograniczona do 100 podmiotów sprawozdawczych.
 - b) Liczebność minimalnej próby krajowej jest taka, aby podmioty sprawozdawcze w próbie krajowej obejmowały co najmniej 75 % stanu depozytów denominowanych w EUR, otrzymanych od gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, oraz 75 % stanu pożyczek denominowanych w EUR udzielonych wymienionym podmiotom, będącym rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich.
11. Pod pojęciem odpowiednie dane należy rozumieć dane, które są dostatecznie szczegółowe i związane ze statystyką dotyczącą stóp procentowych MIF w tym sensie, że w badaniach, z których pochodzą wymienione dane, stosuje się definicje zgodne ze statystyką dotyczącą stóp procentowych MIF. Takie dane mogłyby nie być dostępne dla KBC przed wykonaniem badań w zakresie danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF oraz przed dostarczeniem pierwszych zestawień danych przez podmioty sprawozdawcze.
12. Liczebność minimalnej próby krajowej odnosi się do minimalnej próby początkowej oraz do minimalnej próby po okresie jej utrzymywania określonym w ust. 21. Wskutek fuzji i wychodzenia podmiotów liczebność próby mogłaby zostać zmniejszona wraz z upływem czasu do następnego okresu utrzymywania próby.
13. KBC mogą dokonać wyboru większej liczby podmiotów sprawozdawczych niż określona liczebność minimalnej próby krajowej, w szczególności wówczas, gdy jest to konieczne dla podniesienia reprezentatywności próby krajowej ze względu na strukturę krajowego systemu finansowego.
14. Należy zachować spójność pomiędzy liczbą instytucji kredytowych i innych instytucji w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym a minimalną liczebnością próby. KBC mogą zezwolić instytucjom kredytowym i innym instytucjom będącym rezydentami w pojedynczym uczestniczącym Państwie Członkowskim, które indywidualnie zostały włączone do wykazu MIF, sporządzonego i uaktualnionego zgodnie z zasadami klasyfikacji przedstawionymi w części 1 ust. 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2001/13) ⁽⁴⁾, na składanie sprawozdań w zakresie danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF łącznie jako grupy. Grupa staje się wówczas hipotetycznym podmiotem sprawozdawczym. Oznacza to, że grupa składa sprawozdania w zakresie danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF, tak jak gdyby była pojedynczą MIF, tj. składa sprawozdanie odnośnie do jednej średniej stopy procentowej stosowanej dla kategorii instrumentów obejmującą całą grupę zamiast jednej stopy procentowej dla każdej MIF widniejącej na wykazie MIF. Jednocześnie instytucje kredytowe i inne instytucje w ramach grupy są liczone jako instytucje indywidualne w potencjalnym zbiorze oraz w próbie.

⁽¹⁾ Dekompozycja wariancji ogólnej na wewnątrz- i zewnątrzwarstwową jest znana pod nazwą twierdzenia Huygensa.

⁽²⁾
$$D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})},$$

gdzie D – maksymalny błąd losowy, $z_{\alpha/2}$ – wskaźnik wyliczony z rozkładu normalnego lub rozkładu odpowiedniego zgodnie ze strukturą danych (np. rozkład t-Studenta), przy założeniu poziomu ufności $1-\alpha$, $\text{var}(\hat{\theta})$ – wariancja estymatora parametru θ , a $\text{var}(\hat{\theta})$ – szacowana wariancja estymatora parametru θ .

⁽³⁾ KBC mogą bezpośrednio przekształcić wartość bezwzględną wynoszącą 10 punktów bazowych przy poziomie ufności 90 % w wartość względną, uwzględniając możliwe do przyjęcia maksymalne przekształcenie współczynnika wariancji estymatora.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1.

V. Lokalizacja próby we wszystkich warstwach i wybór podmiotów sprawozdawczych

15. Po określeniu warstw krajowych zgodnie z ust. 6 i 7 oraz próby krajowej o liczności n zgodnie z ust. 10 KBC, który dokonał wyboru podejścia polegającego na pobieraniu prób, powinny przeprowadzić pobranie próby poprzez dokonanie selekcji rzeczywistych podmiotów sprawozdawczych z każdej warstwy. Całkowita próba krajowa n jest sumą wielkości próby $n_1, n_2, n_3, \dots, n_L$ dla każdej warstwy:

$$n_1 + n_2 + n_3 + \dots + n_L = n.$$

16. Każdy KBC dokonuje wyboru najbardziej odpowiedniej lokalizacji próby krajowej o liczebności spośród warstw. W związku z tym każdy KBC określa frakcję losowania próby n_h/N_h dla każdej warstwy h , tj. ile podmiotów sprawozdawczych n_h jest pobieranych z ogółu instytucji kredytowych i innych instytucji N_h w każdej warstwie. Frakcja losowania próby dla każdej warstwy spełnia warunek $0 < n_h/N_h \leq 1$. Wobec tego frakcja losowania próby jest większa od zera. Oznacza to, że co najmniej jeden podmiot sprawozdawczy zostaje wybrany z każdej warstwy, a w związku z tym żadna warstwa nie powinna być całkowicie wyłączona z rzeczywistego zbioru sprawozdawczego. Ponadto maksymalna frakcja losowania próby wynosi jeden, co oznacza, że wszystkie instytucje kredytowe i inne instytucje w danej warstwie stają się podmiotami sprawozdawczymi.
17. W celu dokonania wyboru rzeczywistych podmiotów sprawozdawczych z każdej warstwy KBC włączają wszystkie instytucje do danej warstwy, przeprowadzają wrywkowe pobieranie prób lub wybierają największe instytucje w danej warstwie. W przypadku próby wrywkowej wrywkowe pobieranie instytucji w ramach każdej warstwy jest przeprowadzone z jednakowym prawdopodobieństwem dla wszystkich instytucji lub z prawdopodobieństwem proporcjonalnym do wielkości danej instytucji. KBC mogą wybrać włączenie wszystkich instytucji w pewnych warstwach, losowe pobieranie prób w innych warstwach lub wybór największych instytucji w jeszcze innych warstwach.
18. Informacje dotyczące wielkości każdej instytucji kredytowej i innej instytucji w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym są dostępne na szczeblu krajowym w danych bilansowych MIF zebranych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13). KBC wykorzystują dane ogólne na temat depozytów i pożyczek denominowanych w EUR, dotyczących gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich, co jest częścią bilansu istotną z punktu widzenia danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF, lub bliskim przybliżeniem.
19. Dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF opierają się na wyborze bez zamiany, tj. każda instytucja kredytowa lub inna instytucja w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym jest wybrana tylko jeden raz.
20. Tam gdzie KBC podejmie decyzję o spisie wszystkich instytucji kredytowych i innych instytucji w jednej warstwie, KBC może pobierać próby w takiej warstwie na poziomie oddziałów. Warunkiem wstępnym jest posiadanie przez KBC pełnego wykazu oddziałów, obejmujących całą działalność instytucji kredytowych i innych instytucji w danej warstwie oraz odpowiednie dane w celu dokonania oceny wariacji stóp procentowych w odniesieniu do nowych transakcji z gospodarstwami domowymi i z przedsiębiorstwami według ich oddziałów. Wszelkie wymagania ustanowione w niniejszym załączniku mają zastosowanie do wyboru oddziałów. Wybrane oddziały stają się hipotetycznymi podmiotami sprawozdawczymi z zastrzeżeniem wszystkich wymagań w zakresie sprawozdawczości zdefiniowanych w załączniku II. Procedura ta pozostaje bez wpływu na odpowiedzialność instytucji kredytowej lub innej instytucji, do której należą oddziały, jako podmiotu sprawozdawczego.

CZĘŚĆ 2**Utrzymywanie próby z rzeczywistego zbioru sprawozdawczego****VI. Utrzymywanie próby w czasie**

21. KBC, które dokonają wyboru metody pobierania prób, zapewniają reprezentatywność próby przez cały czas.
22. W związku z tym KBC sprawdzają reprezentatywność próby, co najmniej raz w roku. Jeżeli zachodzą znaczące zmiany w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym, po takiej rocznej kontroli są one odzwierciedlone w próbie.
23. W odstępach najwyżej dwuletnich KBC przeprowadzają systematyczne przeglądy próby, biorąc pod uwagę podmioty przystępujące do potencjalnego zbioru sprawozdawczego, podmioty wychodzące z potencjalnego i rzeczywistego zbioru sprawozdawczego, jak również inne zmiany w istotnych elementach podmiotów sprawozdawczych. KBC mogą jednak sprawdzać i uaktualniać próbę w krótszych odstępach czasu.
24. Aby uwzględnić podmioty przystępujące do potencjalnego zbioru sprawozdawczego, z upływem czasu próba jest korygowana, w celu utrzymania jej reprezentatywności dla potencjalnego zbioru sprawozdawczego. W związku z tym KBC pobierają próbę n_b ze zbioru wszystkich podmiotów przystępujących N_b . Uzupełniający wybór przystępujących instytucji n_b spośród ogólnej liczby podmiotów przystępujących N_b , określany jest przyrostowym pobieraniem prób w miarę upływu czasu.

25. Aby uwzględnić podmioty wychodzące z potencjalnego i rzeczywistego zbioru sprawozdawczego, z upływem czasu próba jest korygowana. Potrzeba takiego dostosowania nie występuje, jeżeli istnieje stosunek proporcjonalny podmiotów wychodzących w potencjalnym zbiorze sprawozdawczym N_d oraz podmiotów wychodzących w próbie n_d (przypadek 1). Jeżeli instytucje opuszczają potencjalny zbiór sprawozdawczy i nie pozostają w próbie, próba staje się zbyt duża w porównaniu z wielkością potencjalnego zbioru sprawozdawczego (przypadek 2). Jeżeli więcej instytucji opuszcza próbę niż potencjalny zbiór sprawozdawczy, próba staje się z upływem czasu zbyt mała i mogłaby przestać być reprezentatywna (przypadek 3). W przypadkach 2 i 3 wagi przypisane każdej instytucji w próbie zostają dostosowane przy pomocy uznanych metod statystycznych wynikających z teorii badania na próbach. Waga przypisana każdemu podmiotowi sprawozdawczemu stanowi odwrotność prawdopodobieństwa jego wyboru i tym samym czynnikiem rozprzestrzeniania. W przypadku 2, gdzie próba jest stosunkowo zbyt duża dla danego zbioru, nie usuwa się żadnego podmiotu sprawozdawczego z takiej próby.
26. Aby uwzględnić zmiany w istotnych elementach podmiotów sprawozdawczych, z upływem czasu próba jest korygowana. Wymienione zmiany mogą występować w przypadku fuzji, podziałów, wzrostu instytucji itd. Niektóre podmioty sprawozdawcze mogłyby zmienić warstwę. Podobnie jak w przypadkach 2 i 3 dotyczących podmiotów wychodzących próba jest korygowana za pomocą uznanej metody statystycznej wynikającej z teorii pobierania prób. Przyporządkowuje się nowe prawdopodobieństwa wyboru i tym samym nowe wagi.

CZĘŚĆ 3

Dalsze zagadnienia dotyczące pobierania prób

VII. Spójność

27. W celu uzyskania spójności pomiędzy danymi statystycznymi w zakresie stóp procentowych MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty dotyczących depozytów i dotyczących pożyczek oraz nowych transakcji dotyczących depozytów i pożyczek, KBC, które wybierają podejście polegające na pobieraniu prób, wykorzystują te same podmioty sprawozdawcze przy gromadzeniu omawianych zestawów danych statystycznych. KBC mogą także stosować podejście polegające na pobieraniu próby dla podzbiorów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF i spisie w odniesieniu do pozostałej części. Jednakże nie korzystają z dwóch lub więcej różnych prób.

VIII. Innowacje finansowe

28. Nie ma potrzeby, aby KBC obejmowały procedurą pobierania próby każdy produkt istniejący na szczeblu krajowym. KBC nie powinny jednakże wykluczać całej kategorii instrumentów z powodu bardzo małej wielkości zaangażowanych kwot. Jeżeli jakakolwiek kategoria instrumentów jest oferowana tylko przez jedną instytucję, wówczas instytucja taka powinna być reprezentowana w próbie. Jeżeli dana kategoria instrumentów nie występowała w uczestniczącym Państwie Członkowskim w czasie początkowego losowania prób, ale jest wprowadzana później przez jedną instytucję, w czasie następnej kontroli reprezentatywności instytucja ta powinna być włączona do próby. Jeżeli powstaje nowy produkt, instytucje znajdujące się w próbie ujmują go w następnym sprawozdaniu, ponieważ wszystkie podmioty sprawozdawcze są zobowiązane do składania sprawozdań na temat wszystkich swoich produktów.

ZAŁĄCZNIK II

SYSTEM SPRAWOZDAWCZOŚCI ODNOŚNIE DO STATYSTYKI DOTYCZĄCEJ STÓP
PROCENTOWYCH STOSOWANYCH PRZEZ MONETARNE INSTYTUCJE FINANSOWE

CZĘŚĆ I

Rodzaj stawki

I. Uzgodniona roczna stawka

Zasada ogólna

1. Rodzajem stawki, którą podmioty sprawozdawcze stosują do wszystkich kategorii instrumentów depozytów i pożyczek odnośnie do nowych transakcji oraz kwot pozostających do spłaty, jest uzgodniona stawka roczna. Określa się ją jako stopę procentową, która jest indywidualnie uzgodniona pomiędzy podmiotem sprawozdawczym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem, odnośnie do depozytów i pożyczek, w przeliczeniu na stawkę roczną i jest ona podawana w procentach per annum. Uzgodniona roczna stawka obejmuje wszystkie płatności odsetek z tytułu depozytów i pożyczek, z pominięciem innych ewentualnych obciążeń. Disagio, określone jako różnica pomiędzy nominalną kwotą pożyczki i kwotą otrzymaną przez klienta, jest uważane za spłatę odsetek w momencie rozpoczęcia umowy (okres t_0) i w związku z tym jest uwzględnione w uzgodnionej rocznej stawce.
2. Jeżeli płatności odsetek uzgodnione pomiędzy podmiotem sprawozdawczym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem są kapitalizowane w równych odstępach czasu w okresie roku, na przykład raczej miesięcznie lub kwartalnie niż po roku, uzgodniona stawka jest przeliczona na stawkę roczną za pomocą następującego wzoru umożliwiającego ustalenie uzgodnionej rocznej stawki:

$$x = \left(1 + \frac{r_{ag}}{n} \right)^n - 1$$

gdzie:

- x uzgodniona roczna stawka,
- r_{ag} stopa procentowa w skali roku, uzgodniona pomiędzy podmiotem sprawozdawczym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem, dla depozytu lub pożyczki, gdzie kapitalizacja odsetek od depozytów oraz wszystkie płatności z tytułu pożyczek i ich zwrot są dokonywane w równych odstępach czasu w okresie roku, oraz
- n liczba okresów kapitalizacji odsetek od depozytów i okresów spłat pożyczki w okresie roku, tj. 1 dla płatności rocznych, 2 dla płatności półrocznych, 4 dla płatności kwartalnych i 12 dla płatności miesięcznych.
3. Krajowe banki centralne (KBC) mogą zażądać od swoich podmiotów sprawozdawczych zapewnienia wąsko definiowanej rzeczywistej stawki rocznej (RSR), zamiast uzgodnionej rocznej stawki w odniesieniu do wszystkich lub do niektórych instrumentów depozytowych lub pożyczkowych dotyczących nowych transakcji oraz kwot pozostających do spłaty. ESR definiuje się jako stopę procentową, w stosunku rocznym, zrównującą aktualną wartość wszelkich przyszłych lub istniejących zobowiązań, poza obciążeniami (depozyty lub pożyczki, spłaty lub zwrot, płatności odsetek) uzgodnionymi pomiędzy podmiotem sprawozdawczym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem. RSR stanowi odpowiednik stopy procentowej stanowiącej składnik rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania (RRSO) zdefiniowanej w art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących kredytu konsumpcyjnego ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/7/WE ⁽²⁾. Jediną różnicą pomiędzy RSR i uzgodnioną roczną stawką stanowi zastosowana metoda przeliczania płatności odsetek na stawkę roczną. RSR stosuje metodę kolejnych przybliżeń i w związku z tym może być stosowana do wszystkich rodzajów depozytów lub pożyczek, podczas gdy dla uzgodnionej rocznej stawki wykorzystuje się wzór algebraiczny określony w ust. 2 i dlatego ma ona zastosowanie jedynie do depozytów i pożyczek o równych okresach kapitalizacji odsetek. Wszystkie pozostałe wymagania pozostają identyczne, co oznacza, że ilekroć dalej używa się pojęcia uzgodnionej rocznej stawki, ma ono również zastosowanie do RSR.

Postępowanie w zakresie podatków dotacji i uzgodnień o charakterze regulacyjnym

4. Płatności odsetek ujęte w uzgodnionej rocznej stawce odzwierciedlają to, co podmiot sprawozdawczy płaci z tytułu depozytów oraz otrzymuje z tytułu pożyczek. W przypadku gdy kwoty płacone przez jedną stronę i otrzymywane przez drugą różnią się, stanowisko podmiotu sprawozdawczego determinuje stopę procentową, ujętą w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych monetarnej instytucji finansowej.
5. Stosownie do tej zasady stopy procentowe są księgowane wg wartości brutto przed opodatkowaniem, ponieważ stopy procentowe przed opodatkowaniem odzwierciedlają to, co podmioty sprawozdawcze płacą od depozytów i otrzymują z tytułu pożyczek.
6. Ponadto dotacje przydzielane gospodarstwom domowym lub przedsiębiorstwem przez strony trzecie nie są brane pod uwagę przy wyznaczaniu płatności odsetek, ponieważ podmiot sprawozdawczy nie wypłaca ani nie otrzymuje wymienionych dotacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 12.2.1987, str. 48.

⁽²⁾ Dz.U. L 101 z 1.4.1998, str. 17.

7. Preferencyjne stopy procentowe oferowane własnym pracownikom przez podmioty sprawozdawcze są ujęte w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF.
8. Wówczas, gdy uzgodnienia o charakterze regulacyjnym mają wpływ na płatności odsetek, na przykład limity stopy procentowej lub zakaz wynagradzania z tytułu depozytów jednodniowych, znajduje to odzwierciedlenie w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF. Każda zmiana zasad wyznaczających uzgodnienia regulacyjne, na przykład regulowane stopy procentowe lub limity stóp procentowych, jest uwzględniana w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF jako zmiana stopy procentowej.

II. Rzeczywista roczna stopa oprocentowania (RRSO)

9. Oprócz uzgodnionych rocznych stawek przeliczeniowych, w odniesieniu do nowych transakcji w zakresie kredytu konsumpcyjnego i pożyczek na kupno domów przez gospodarstwa domowe, podmioty sprawozdawcze podają rzeczywistą roczną stopę oprocentowania zdefiniowaną w art. 1 ust. 2 lit. e) dyrektywy 87/102/EWG, tj.:
 - jedną RRSO dla nowego kredytu konsumpcyjnego (patrz wskaźnik 30 w dodatku 2), oraz
 - jedną RRSO dla nowych pożyczek dla gospodarstw domowych na kupno domów (patrz wskaźnik 31 w dodatku 2) ⁽¹⁾
10. RRSO obejmuje „całkowity koszt kredytu dla konsumenta” zdefiniowany w art. 1 ust. 2 lit. d) dyrektywy 87/102/EWG. Ten koszt całkowity składa się ze stopy procentowej i innych (odnoszących się do niego) obciążeń, takich jak koszt weryfikacji zdolności kredytowej, administracji, przygotowania dokumentów, gwarancji, ubezpieczenia kredytu itd.
11. Struktura składników innych obciążeń może się różnić w zależności od państwa, ponieważ definicje zawarte w dyrektywie 87/102/EWG są stosowane w sposób zróżnicowany, a także z powodu występujących różnic między krajowymi systemami finansowymi i procedurami zabezpieczeń kredytów.

III. Konwencja

12. Przy obliczaniu uzgodnionej rocznej stawki podmioty sprawozdawcze przyjmują, że rok sprawozdawczy ma 365 dni, tj. należy pominąć jeden dodatkowy dzień występujący w roku przestępnym.

CZĘŚĆ 2

Zakres działalności

13. Podmioty sprawozdawcze dostarczają danych statystycznych odnoszących się do stóp procentowych MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty i do nowych transakcji.

IV. Stopy procentowe w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty

14. Kwoty pozostające do spłaty definiuje się jako stan wszystkich depozytów złożonych przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa, u podmiotu sprawozdawczego oraz stan wszystkich pożyczek udzielonych przez podmiot sprawozdawczy gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom.
15. Stopa procentowa w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty odzwierciedla poziom średniej ważonej stopy procentowej stosowany w odniesieniu do depozytów lub pożyczek w odpowiedniej kategorii instrumentów, obowiązujący w czasowym punkcie odniesienia określonym w ust. 26. Obejmuje ona wszystkie niezakończone umowy, które były uzgodnione we wszystkich okresach poprzedzających termin sprawozdania.
16. Dane dotyczące niespłaconych pożyczek oraz pożyczek na restrukturyzację zadłużenia o oprocentowaniu niższymi od wielkości rynkowych nie są włączone do średnich ważonych stóp procentowych dotyczących kwot pozostających do spłaty. Pożyczki niespłacone oraz pożyczki na restrukturyzację zadłużenia są określone zgodnie z praktyką krajową, która może się różnić w uczestniczących Państwach Członkowskich.

V. Nowe transakcje w zakresie depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym

17. W przypadku depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie oraz bankowych kredytów na rachunku bieżącym zdefiniowanych w ust. 42–44 pojęcie nowej transakcji rozszerza się na cały kapitał. Zatem saldo debetowe lub kredytowe, tj. kwoty pozostające do spłaty, w czasowym punkcie odniesienia zdefiniowanym w art. 29, jest wykorzystywane jako wskaźnik dla nowej transakcji w zakresie depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie oraz bankowych kredytów na rachunku bieżącym.

⁽¹⁾ KBC mogą przyznać odstępstwo w zakresie kredytu konsumpcyjnego i pożyczek dla gospodarstw domowych na kupno domów, w stosunku do instytucji niekomercyjnych działających na rzecz gospodarstw domowych.

18. Stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie oraz bankowych kredytów na rachunku bieżącym odzwierciedlają poziom średniej ważonej stopy procentowej stosowany w odniesieniu do kapitału na wymienionych rachunkach w czasowym punkcie odniesienia zdefiniowanym w art. 29. Obejmują wszystkie niezakończone umowy, które były uzgodnione we wszystkich okresach poprzedzających termin składania sprawozdania.
19. W celu obliczenia stóp procentowych MIF na rachunkach, które w zależności od swoich sald mogą być depozytami lub pożyczką, podmiot sprawozdawczy rozróżnia okresy z saldem kredytowym i okresy z saldem debetowym. Podmioty sprawozdawcze wykazują średnią ważoną stóp procentowych odnoszących się do sald kredytowych jako depozytów jednodniowych, a średnią ważoną stóp procentowych dotyczących sald debetowych jako bankowych kredytów na rachunku bieżącym. Nie wykazują średniej ważonej stóp procentowych łączących (niskie) stawki dotyczące depozytów jednodniowych oraz (wysokie) stawki dotyczące bankowych kredytów na rachunku bieżącym.

VI. Nowe transakcje w kategoriach instrumentów innych niż depozyty jednodniowe, depozyty wypłacane na żądanie i bankowe kredyty na rachunku bieżącym

20. Poniższe ust. 21–25 dotyczą wszystkich kategorii instrumentów poza depozytami jednodniowymi, depozytami wypłacanymi na żądanie i kredytami na rachunku bieżącym, tj. depozytów z ustalonym terminem wymagalności, repo i wszystkich pożyczek innych niż bankowe kredyty na rachunku bieżącym zdefiniowane w ust. 42 i 45–48.
21. Nową transakcją definiuje się jako nową umowę między gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem a podmiotem sprawozdawczym. Nowymi porozumieniami są:
 - wszystkie umowy finansowe, warunki i terminy podające po raz pierwszy stopę procentową odnośnie do depozytu lub pożyczki, oraz
 - wszystkie nowe negocjacje dotyczące istniejących depozytów i pożyczek.Przedłużenia terminów istniejących umów dotyczących depozytów lub pożyczek, następujące automatycznie, tj. bez czynnego udziału gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa i nie łączą się z żadnymi re negocjacjami warunków i terminów umowy, w tym stopy procentowej, nie są uważane za nowe transakcje.
22. Stawka dla nowej transakcji uwzględnia poziom średniej ważonej stopy procentowej stosowany do depozytów i pożyczek w odpowiedniej kategorii instrumentów w zakresie nowych porozumień zawartych pomiędzy gospodarstwami domowymi lub przedsiębiorstwem i podmiotem sprawozdawczym, w czasowym punkcie odniesienia zdefiniowanym w ust. 32.
23. Fluktuacje zmiennych stóp procentowych w znaczeniu automatycznych dostosowań stopy procentowej zastosowanej przez podmiot sprawozdawczy nie stanowią nowych porozumień i jako takie nie są uważane za nowe transakcje. Co do istniejących umów zmiany płynnych stóp procentowych nie są zatem uchwycone w ramach stawek dotyczących nowych transakcji, lecz jedynie stawek dotyczących kwot pozostających do spłaty.
24. Przejście ze stałych stóp procentowych na zmienne lub odwrotnie (okres t_1) w trakcie umowy, które zostało uzgodnione w momencie rozpoczęcia umowy (okres t_0), nie stanowi nowego porozumienia, lecz część warunków i terminów pożyczki ustalonych w okresie t_0 . W związku z powyższym nie jest uważane za nową transakcję.
25. Oczekuje się zazwyczaj, że gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo zaciąga pożyczkę inną niż kredyt na rachunku bieżącym, w pełnej kwocie w momencie rozpoczęcia umowy. Może jednakże wziąć pożyczkę w transzach w okresie t_1 , t_2 , t_3 itd. zamiast pobrania całej kwoty w momencie rozpoczęcia umowy (okres t_0). Fakt, że pożyczka inna niż bankowy kredyt na rachunku bieżącym jest podejmowana w transzach, jest bez znaczenia dla danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF. Porozumienie między gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem i podmiotem sprawozdawczym w okresie t_0 , zawierające stopę procentową i pełną kwotę pożyczki, jest ujmowane w statystyce dotyczącej stóp procentowych MIF.

CZĘŚĆ 3

Czasowy punkt odniesienia

VII. Czasowy punkt odniesienia dla stóp procentowych MIF w stosunku do kwot pozostających do spłaty

26. KBC określają, czy na szczeblu krajowym stopy procentowe MIF dotyczące kwot pozostających do spłaty, tj. wskaźniki 1–14 opisane w dodatku 1, mają zostać obliczone jako dane punktowe na koniec okresu czy jako stawki domyślne dotyczące średnich okresowych. W tym przypadku okres sprawozdawczy wynosi jeden miesiąc
27. Stopy procentowe dotyczące kwot pozostających do spłaty jako dane punktowe na koniec okresu są obliczane jako średnie ważone stóp procentowych stosowanych odnośnie do stanu depozytów i pożyczek w określonym momencie czasowym w ostatnim dniu miesiąca. Na wymieniony moment czasowy podmiot sprawozdawczy gromadzi dane na temat stóp procentowych oraz kwot zaangażowanych we wszystkich należnych depozytach i pożyczkach, dotyczących gospodarstw domowych i przedsiębiorstw oraz zestawia średnią ważoną stopę procentową dla każdej kategorii instrumentów. W odróżnieniu od średnich miesięcznych stopy procentowe MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca powinny jedynie ujmować umowy, które pozostają w mocy w czasie gromadzenia danych.

28. Stopy procentowe w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty jako stawki domyślne dotyczące średniej miesiąca są obliczane jako ilorazy, gdzie w liczniku występuje skumulowany przepływ odsetek w ciągu danego miesiąca odniesienia, tj. narosłe odsetki do zapłaty od depozytów i narosłe należne odsetki od pożyczek, a w mianowniku występuje średnia wielkość stanu w danym miesiącu. W końcu miesiąca odniesienia, dla każdej kategorii instrumentów, podmiot sprawozdawczy wykazuje narosłe odsetki do zapłaty lub należne w ciągu miesiąca oraz przeciętną wielkość stanu depozytów i pożyczek w czasie tego samego miesiąca. W odróżnieniu od danych punktowych stopy procentowe MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty zestawionych jako średnie miesięczne obejmują także umowy, które przez pewien okres obowiązywały w czasie danego miesiąca, lecz które nie obowiązywały już wg stanu na koniec miesiąca. Przeciętna wielkość depozytów i pożyczek w ciągu miesiąca odniesienia jest najbardziej prawidłowo wyliczona jako średnia dziennych stanów w całym miesiącu. Jako norma minimalna, dla niestabilnych kategorii instrumentów, tj. co najmniej depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym, przeciętny stan w danym miesiącu jest uzyskany z sald dziennych. Dla wszystkich pozostałych kategorii instrumentów średnia wielkość miesięcznego stanu jest uzyskana z sald tygodniowych lub częstszych. Na okres przejściowy nieprzekraczający dwóch lat, dla pożyczek z uzgodnionym terminem zapadalności powyżej pięciu lat, zostają dopuszczone dane punktowe na koniec miesiąca.

VIII. Czasowy punkt odniesienia dla nowych transakcji w zakresie jednodniowych depozytów, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym

29. KBC sprecyzują, czy na szczeblu krajowym stopy procentowe MIF odnośnie do jednodniowych depozytów, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 1, 5, 6, 7, 12 i 23 przedstawione w dodatku 2, mają być zestawione jako dane punktowe albo stawki kalkulacyjne odnoszące się do średnich okresowych. W tym przypadku okres sprawozdawczy wynosi jeden miesiąc.
30. Analogicznie do stawek dotyczących kwot pozostających do spłaty, zawartych w dodatku 1, stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym są zestawione w następującej postaci:
- a) jako dane punktowe na koniec okresu, tj. średnie ważone stóp procentowych stosowanych odnośnie do stanu depozytów i pożyczek w określonym momencie czasowym w ostatnim dniu miesiąca. Na wymieniony moment czasowy podmiot sprawozdawczy gromadzi dane na temat stóp procentowych oraz kwot zaangażowanych we wszystkich depozytach jednodniowych, depozytach wypłacanych na żądanie i bankowych kredytach na rachunku bieżącym dotyczących gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, oraz zestawia średnią ważoną stopę procentową dla każdej kategorii instrumentów. W odróżnieniu od średnich miesięcznych stopy procentowe MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca ujmują jedynie umowy, które pozostają w mocy w czasie gromadzenia danych; albo
 - b) powinny być obliczone stawki kalkulacyjne dotyczące średniej miesiąca, tj. jako ilorazy, gdzie w liczniku występuje skumulowany przepływ odsetek w ciągu danego miesiąca odniesienia, tj. narosłe odsetki do zapłaty od depozytów i narosłe należne odsetki od pożyczek, a w mianowniku występuje średnia wielkość kapitału w danym miesiącu. W końcu miesiąca odniesienia, dla depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym podmiot sprawozdawczy wykazuje narosłe odsetki do zapłaty lub należne w ciągu miesiąca oraz przeciętny stan depozytów i pożyczek w czasie tego samego miesiąca. Dla depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym średnia miesięczna wielkość jest uzyskana na podstawie dziennych sald. W odróżnieniu od danych punktowych stopy procentowe MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty zestawionych jako średnie miesięczne obejmują obejmować umowy, które przez pewien okres obowiązywały w czasie danego miesiąca, lecz które nie obowiązywały już wg stanu na koniec miesiąca.
31. Ustęp 19 przewiduje, że w celu obliczenia stóp procentowych MIF na rachunkach, które w zależności od ich sald mogą być albo depozytem, albo pożyczką, podmioty sprawozdawcze wyodrębniają okresy sald kredytowych i sald debetowych. Jeżeli stopy procentowe MIF są zestawione jako dane punktowe na koniec okresu, ocenie podlega jedynie saldo w pewnym momencie czasowym w ostatnim dniu miesiąca, co pozwoli ustalić, czy dany rachunek w danym miesiącu stanowi depozyt jednodniowy czy kredyt bankowy na rachunku bieżącym. Jeżeli stopy procentowe MIF są wyliczane jako stawki kalkulacyjne dotyczące średniej miesiąca, każdego dnia saldo podlega ocenie, czy stanowi depozyt czy pożyczkę. Następnie zostaje wyliczona średnia dziennych sald kredytowych i dziennych sald debetowych w celu uzyskania średniej wielkości stanu do mianownika stawek kalkulacyjnych. Poza tym w przepływach występujących w liczniku rozróżnia się narosłe odsetki do zapłaty od depozytów i narosłe odsetki należne od pożyczek. Podmioty sprawozdawcze nie wykazują średniej ważonej stopy procentowej łączącej (niskie) stopy depozytów jednodniowych i (wysokie) stopy bankowych kredytów na rachunku bieżącym.

IX. Czasowy punkt odniesienia dla nowych transakcji (poza depozytami jednodniowymi, depozytami wypłacanymi na żądanie i bankowymi kredytami na rachunku bieżącym)

32. Stopy procentowe MIF w odniesieniu do nowych transakcji poza depozytami jednodniowymi, depozytami wypłacanymi na żądanie i bankowymi kredytami na rachunku bieżącym, tj. wszystkie wskaźniki opisane w dodatku 2 z wyjątkiem 1, 5, 6, 7, 12 i 23, są obliczane jako średnie okresowe. W tym przypadku okres sprawozdawczy wynosi jeden (cały) miesiąc.
33. Dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdawcze wyliczają nową stopę transakcyjną jako średnią ważoną wszystkich stóp procentowych dotyczących nowych transakcji w danej kategorii instrumentów w czasie miesiąca odniesienia. Wymienione stopy procentowe dotyczące średniej z miesiąca są przekazywane do KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem, łącznie z informacją na temat udziału nowych transakcji przeprowadzonych w miesiącu sprawozdawczym dla każdej kategorii instrumentów. Podmioty sprawozdawcze uwzględniają nowe transakcje przeprowadzone w okresie całego miesiąca.

CZĘŚĆ 4

Kategorie instrumentów**X. Przepisy ogólne**

34. Podmioty sprawozdawcze dostarczają danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty dla kategorii instrumentów wyszczególnionych w dodatku 1, zaś danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF w odniesieniu do nowych transakcji dla kategorii instrumentów zawartych w dodatku 2. Zgodnie z definicją zawartą w ust. 17 stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie oraz bankowych kredytów na rachunku bieżącym są stopami procentowymi odnośnie do nowych transakcji i w związku z tym są włączone do dodatku 2 dotyczącego nowych transakcji. Jednakże ze względu na to, że metoda obliczania oraz czasowy punkt odniesienia dla stawek odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie oraz bankowych kredytów na rachunku bieżącym są takie same jak dla innych wskaźników odnośnie do kwot pozostających do spłaty, wskaźniki 1, 5, 6, 7, 12 i 23 w dodatku 2 są powtórzone w dodatku 1.
35. W niektórych uczestniczących Państwach Członkowskich instytucje kredytowe i inne instytucje o statusie rezydenta mogą nie oferować pewnych kategorii instrumentów, przedstawionych w dodatku 1 i dodatku 2, gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom, będącym rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich. W tym przypadku kategorię instrumentów niemającą zastosowania na szczeblu krajowym pomija się w danym Państwie Członkowskim. Kategoria instrumentów nie ma zastosowania na szczeblu krajowym, jeżeli instytucje kredytowe i inne instytucje nie oferują w ogóle produktów należących do danej kategorii gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom, będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich. Nawet przy znikomej skali pewnych transakcji, jeżeli tylko one występują, dane są dostarczane.
36. Dla każdej kategorii instrumentów zdefiniowanej w dodatkach 1 i 2 i stosowanej w działalności bankowej instytucji kredytowych i innych instytucji o statusie rezydenta, na styku z gospodarstwami domowymi i przedsiębiorstwami, będącymi rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich, dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF są zestawiane na podstawie wszystkich stóp procentowych stosowanych w odniesieniu do wszystkich produktów odpowiadających danej kategorii instrumentów. Oznacza to, że KBC nie mogą określać zestawu krajowych produktów w ramach każdej kategorii instrumentów, w odniesieniu do której dane statystyczne dotyczące stopy procentowej są gromadzone; zamiast tego należy ujmować stawki dotyczące wszystkich produktów oferowanych przez podmioty sprawozdawcze. Jak zostało zdefiniowane w ostatnim ustępie załącznika I, nie ma potrzeby, aby KBC ujmowały w próbie każdy produkt istniejący na szczeblu krajowym. Nie powinny one jednakże wyłączać z niej całej kategorii instrumentów tylko na tej podstawie, że występujące wielkości są znikome. Zatem, jeżeli jakaś kategoria instrumentów oferowana jest tylko przez jedną instytucję, wówczas ta instytucja jest reprezentowana w próbie. Jeżeli jakaś kategoria instrumentów nie istniała w uczestniczącym Państwie Członkowskim w czasie początkowego pobierania próby, ale później nowy produkt należący do danej kategorii zostaje wprowadzony przez jedną instytucję, dana instytucja zostaje włączona do próby w czasie następnej kontroli reprezentatywności. Jeżeli nowy produkt jest utworzony w ramach istniejącej kategorii instrumentów na szczeblu krajowym, instytucje w próbie ujmują to w następnym sprawozdaniu, ponieważ wszystkie podmioty sprawozdawcze są zobowiązane do składania sprawozdań w zakresie wszystkich swoich produktów.
37. Wyjątek od zasady ujmowania wszystkich stóp procentowych stosowanych do wszystkich produktów stanowią stopy procentowe od niespłaconych pożyczek oraz pożyczek na restrukturyzację długu. Zgodnie z definicją zawartą w ust. 16 niespłacone pożyczki oraz pożyczki na restrukturyzację długu charakteryzujące się stawkami niższymi od wielkości rynkowych nie są ujmowane w statystyce dotyczącej stóp procentowych MIF.

XI. Podział według waluty

38. Dane dotyczące stóp procentowych MIF obejmują stopy procentowe stosowane przez potencjalny zbiór sprawozdawczy. Na szczeblu wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich, nie są wymagane dane dotyczące depozytów i pożyczek w walutach innych niż EUR. Znajduje to swój wyraz w dodatku 1 i 2, gdzie wszystkie wskaźniki dotyczą depozytów i pożyczek denominowanych w EUR.

XII. Podział według sektorów

39. Z wyjątkiem transakcji repo podział sektorowy jest stosowany do wszystkich depozytów i pożyczek wymaganych do danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF. W związku z tym dodatek 1 dla kwot pozostających do spłaty oraz dodatek 2 dla nowych transakcji rozróżniają wskaźniki dotyczące sektora gospodarstw domowych (w tym nienastawione na przynoszenie dochodu obsługujące gospodarstwa domowe) ⁽¹⁾ oraz dotyczące przedsiębiorstw ⁽²⁾.
40. Wskaźnik 5 w dodatku 1 oraz wskaźnik 11 w dodatku 2 odnoszą się do transakcji repo. Chociaż wynagrodzenie z tytułu transakcji repo pozostaje niezależne od sektora gospodarstw nie we wszystkich uczestniczących Państwach Członkowskich, dla transakcji repo nie wymaga się podziału na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa na szczeblu wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich. Ponadto na szczeblu wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich nie powinno się wymagać podziału według zapadalności, ponieważ transakcje repo z założenia mają głównie charakter zdecydowanie krótkoterminowy. Stopa procentowa MIF odnośnie do transakcji repo nie powinna być przypisana jednemu sektorowi, lecz dotyczy bez różnicy obydwu sektorów.

⁽¹⁾ Połączone S. 14 i 15, zdefiniowane w Europejskim Systemie Sprawozdań (ESA) 1995 r., zawarte w załączniku A do rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu sprawozdań krajowych i regionalnych w obrębie Wspólnoty (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1).

⁽²⁾ S. 11 zdefiniowana w ESA 1995 r.

41. Wskaźniki 5 i 6 w dodatku 2 odnoszą się do depozytów wypłacanych na żądanie, posiadanych przez gospodarstwa domowe. Jednakże na szczeblu wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich stopa procentowa i udział depozytów wypłacanych na żądanie dotyczą zarówno depozytów wypłacanych na żądanie, posiadanych przez gospodarstwa domowe, jak i przez przedsiębiorstwa, tj. obydwa sektory powinny być połączone i przypisane do gospodarstw domowych. Na szczeblu wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich nie jest wymagany podział sektorowy.

XIII. Podział według rodzaju instrumentu

42. O ile nie stwierdzono inaczej w ustępach poniżej, podział stóp procentowych MIF według instrumentów oraz definicje rodzajów instrumentów odpowiadają kategoriom aktywów i pasywów określone w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. w sprawie skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2001/13) ⁽¹⁾.
43. Stopy procentowe MIF odnośnie do depozytów jednodniowych, tj. wskaźniki 1 i 7 w dodatku 2, obejmują wszystkie depozyty jednodniowe, nawet nieprzynoszące odsetek. W związku z tym depozyty jednodniowe o zerowych odsetkach zostają ujmowane w statystyce dotyczącej stóp procentowych MIF.
44. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF bankowe kredyty na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 12 i 23 w dodatku 2, definiuje się jako salda debetowe na rachunkach bieżących. Stopa procentowa odnośnie do bankowych kredytów na rachunku bieżącym dotyczy stawki naliczonej w momencie, gdy depozyt jednodniowy staje się ujemny, tj. depozyt jednodniowy i bankowy kredyt na rachunku bieżącym są połączone z tym samym rachunkiem. W odróżnieniu od pożyczek udzielanych przedsiębiorstwom na okres do jednego roku, kredytu konsumpcyjnego i innych pożyczek dla gospodarstw domowych na okres do jednego roku, bankowy kredyt na rachunku bieżącym nie ma określonej zapadalności i, ogólnie rzecz biorąc, jest przyznany, ale pobierany bez uprzedniego powiadomienia banku. Zazwyczaj kredytowe czy inne instytucje określają górny limit co do wielkości i maksymalny okres spłaty bankowego kredytu na rachunku bieżącym, jaki gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo mogą kumulować. Dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF uwzględniają wszystkie bankowe kredyty na rachunku bieżącym niezależnie od tego, czy mieszczą się one w limicie uzgodnionym pomiędzy podmiotem sprawozdawczym i gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem. Kary przewidziane za przekroczenia stanu rachunku stosowane jako składnik innych obciążeń na przykład w postaci opłat specjalnych, nie są ujmowane w uzgodnionej rocznej stawce zdefiniowanej w ust. 1, ponieważ ten rodzaj stawki obejmuje jedynie stopę procentową będącą częścią pożyczek.
45. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF nowe pozostałe pożyczki dla przedsiębiorstw, tj. wskaźniki 24–29 w dodatku 2, zawierają wszystkie pozostałe pożyczki poza bankowymi kredytami na rachunku bieżącym, dla przedsiębiorstw, niezależnie od kwot. Pożyczki dla przedsiębiorstw w dodatku 1 dotyczące kwot pozostających do spłaty odpowiadają definicji zawartej w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) i powinny uwzględniać bankowe kredyty na rachunku bieżącym.
46. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF nowe pożyczki dla gospodarstw domowych na konsumpcję, tj. wskaźniki 13, 14, 15 i 30 w dodatku 2, definiuje się jako pożyczki inne niż bankowe kredyty na rachunku bieżącym udzielone na cele osobiste związane z konsumpcją dóbr i usług. Kredyt konsumpcyjny w dodatku 1 dotyczącym kwot pozostających do spłaty odpowiada definicji zawartej w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) i uwzględnia bankowe kredyty na rachunku bieżącym.
47. Pożyczki udzielane gospodarstwom domowym na kupno domów, tj. wskaźniki 6–8 w dodatku 1 oraz wskaźniki 16–19 oraz 31 w dodatku 2, mogą posiadać zabezpieczenia lub nie. W przypadku pożyczek zabezpieczonych zabezpieczenie może stanowić sama nieruchomości lub inne aktywa. Dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF ujmują, bez różnicowania zabezpieczone i niezabezpieczone pożyczki udzielone gospodarstwom domowym na kupno domów. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF nowe pożyczki udzielone gospodarstwom domowym na kupno domów, tj. wskaźniki 16–19 oraz 31 w dodatku 2, definiuje się jako kredyt inny niż bankowe kredyty na rachunku bieżącym rozszerzone na cele inwestowania w budownictwo mieszkaniowe, w tym budowę i modernizację domów. Pożyczki dla gospodarstw domowych na kupno domów przewidziane w dodatku 1 dotyczącym kwot pozostających do spłaty powinny odpowiadać definicji zawartej w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) i uwzględniają bankowe kredyty na rachunku bieżącym.
48. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF nowe pożyczki dla gospodarstw domowych na inne cele, tj. wskaźniki 20–22 w dodatku 2, definiuje się jako pożyczki inne niż bankowe kredyty na rachunku bieżącym udzielone na takie cele, jak działalność gospodarcza, konsolidacja długu, kształcenie itd. Pozostałe pożyczki udzielane gospodarstwom domowym wymienione w dodatku 1 dotyczącym kwot pozostających do spłaty odpowiadają definicji zawartej w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) i uwzględniają bankowe kredyty na rachunku bieżącym.
49. Stopy procentowe MIF od niezależnych kwot dotyczących kwot pozostających do spłaty, kredyt konsumpcyjny, pożyczki dla gospodarstw domowych na kupno domów oraz pozostałe pożyczki udzielone gospodarstwom domowym łącznie obejmują wszystkie pożyczki udzielane gospodarstwom domowym przez instytucje kredytowe o statusie rezydenta i inne instytucje.
50. Co do stóp procentowych MIF dotyczących nowych transakcji bankowe kredyty na rachunku bieżącym, pożyczki udzielone gospodarstwom domowym na konsumpcję, na kupno domów oraz na inne cele obejmują wszystkie pożyczki udzielone gospodarstwom domowym przez instytucje kredytowe instytucje o statusie rezydenta i inne instytucje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1.

XIV. Podział według kategorii kwoty

51. W odniesieniu do pozostałych pożyczek dla przedsiębiorstw, tj. wskaźniki 24–29 w dodatku 2, rozróżnia się dwie kategorie kwot, tj. „do 1 miliona EUR włącznie” oraz „powyżej 1 miliona EUR”. Wymieniona kwota odnosi się raczej do pojedynczej transakcji pożyczkowej uznanej za nową, a nie do wszystkich transakcji między przedsiębiorstwem i podmiotem sprawozdawczym.

XV. Podział według pierwotnej zapadalności, okresu wypowiedzenia lub okresu obowiązywania stałej stawki

52. W zależności od rodzaju instrumentu oraz od tego, czy stopa procentowa MIF odnosi się do kwot pozostających do spłaty czy do nowych transakcji, dane statystyczne przewidują podział według pierwotnej zapadalności, okresu wypowiedzenia lub początkowego okresu obowiązywania stawki stałej. Podziały te odnoszą się do przedziałów lub zakresów czasowych, na przykład stopa procentowa odnośnie do depozytu o uzgodnionym pierwotnym terminie zapadalności do dwóch lat odnosi się do średniej stawki dla wszystkich depozytów o uzgodnionym okresie zapadalności pomiędzy dwoma dniami i maksymalnym okresem dwóch lat.
53. Podział według pierwotnej zapadalności oraz według okresu wypowiedzenia odpowiada definicjom określonym w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13). Podział według pierwotnej zapadalności jest także stosowany w odniesieniu do wszystkich kategorii depozytów, poza repo, odnoszących się do kwot pozostających do spłaty oraz wszystkich kategorii pożyczkowych dotyczących kwot pozostających do spłaty określonych w dodatku 1. Podział według pierwotnej zapadalności jest również stosowany do nowych transakcji w zakresie depozytów wypłacanych na żądanie określonych w dodatku 2.
54. Oprocentowanie kredytów w odniesieniu do nowych transakcji w dodatku 2 przedstawiane w podziale według początkowego okresu obowiązywania stałej stopy procentowej zawartej w umowie. Do celów danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF początkowy okres obowiązywania stałej stawki definiuje się jako z góry ustalony w momencie rozpoczęcia umowy okres, podczas którego wysokość stopy procentowej nie może się zmienić. Początkowy okres obowiązywania stałej stawki może być krótszy od okresu pierwotnej zapadalności pożyczki lub mu równy. Wysokość stopy procentowej jest uważana za niezmienną jedynie wówczas, gdy jest określona jako wielkość dokładna na przykład 10 % lub jako różnica w stosunku do stawki odniesienia w wybranym momencie czasowym, na przykład jako sześciomiesięczny Euribor powiększony o dwa punkty procentowe na wybrany dzień i okres. Jeżeli w momencie rozpoczęcia umowy na pewien okres tryb wyliczania oprocentowania pożyczek jest uzgodniony między gospodarstwem domowym lub przedsiębiorstwem i podmiotem sprawozdawczym, na przykład jako sześciomiesięczny Euribor powiększony o dwa punkty procentowe w okresie trzech lat, nie można tego uznać za wyznaczenie stałej stawki początkowej, ponieważ w okresie trzech lat wysokość stopy procentowej może się zmieniać. Dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF w zakresie nowych transakcji pożyczkowych jedynie uwzględniają stopę procentową uzgodnioną na początkowy okres obowiązywania stałej stawki, w momencie rozpoczęcia umowy lub po renegotjacji pożyczki. Jeżeli po wymienionym początkowym okresie obowiązywania stałej stopy stopa procentowa automatycznie przechodzi w zmienną stopę procentową, nie jest to uwzględniane w statystyce stóp procentowych MIF w zakresie nowych transakcji, lecz jedynie w zakresie kwot pozostających do spłaty.
55. Należy wyodrębnić następujące trzy okresy obowiązywania stałej stopy początkowej w zakresie pożyczek dla gospodarstw domowych na konsumpcję i na inne cele oraz dla przedsiębiorstw, do kwot do 1 mln EUR i powyżej 1 mln EUR:
- stawka zmienna oraz do jednego roku (włącznie) obowiązywania stałej stawki początkowej,
 - powyżej jednego roku do pięciu lat (włącznie) obowiązywania stałej stawki początkowej, oraz
 - powyżej pięciu lat obowiązywania stałej stawki początkowej.
56. Należy wyodrębnić następujące cztery okresy obowiązywania stałej stawki początkowej w odniesieniu do pożyczek dla gospodarstw domowych na kupno domu:
- stawka zmienna oraz do jednego roku (włącznie) obowiązywania stałej stawki początkowej,
 - od jednego roku do pięciu lat (włącznie) obowiązywania stałej stawki początkowej,
 - od pięciu do 10 lat obowiązywania stałej stawki początkowej, oraz
 - powyżej 10 lat obowiązywania stałej stawki początkowej.
57. Pożyczki bez jakiegokolwiek ustalania stopy procentowej są ujmowane jako „zmienna stopa procentowa” w kategorii do jednego roku obowiązywania stałej stawki początkowej.

CZĘŚĆ 5**Obowiązki w zakresie sprawozdawczości**

58. W celu uzyskania zbiorczych danych dotyczących wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich, dla każdej kategorii instrumentów przedstawionej w dodatkach 1 i 2, stosuje się trzy poziomy agregacji danych:

XVI. Informacja statystyczna na szczeblu podmiotów sprawozdawczych

59. Agregacja na pierwszym poziomie jest przeprowadzana przez podmioty sprawozdawcze zdefiniowane w ust. 60–65. KBC mogą jednak również zażądać od podmiotów sprawozdawczych dostarczenia danych dotyczących indywidualnych depozytów i pożyczek. Dane są przekazywane do KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w których podmiot sprawozdawczy jest rezydentem.

60. Jeżeli stopy procentowe odnośnie do kwot pozostających do spłaty, tj. wskaźniki 1–14 w dodatku 1, są zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca, wówczas dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową z ostatniego dnia miesiąca, stosując w tym celu definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
61. Jeżeli stopy procentowe odnośnie do kwot pozostających do spłaty, tj. wskaźniki 1–14 w dodatku 1, są zestawione jako stawki kalkulacyjne dotyczące średniej miesiąca, dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdawcze podają dane na temat narosłych odsetek do zapłaty lub należnych w okresie miesiąca oraz średniej wielkości miesięcznej depozytów i pożyczek, stosując w tym celu definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
62. Jeżeli stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 1, 5, 6, 7, 12 i 23 w dodatku 2, są zestawione jako dane punktowe na koniec miesiąca, wówczas dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową z ostatniego dnia miesiąca, stosując w tym celu definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto w odniesieniu do bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 12 i 23 w dodatku 2, podmioty sprawozdawcze podają kwotę pozostającą do spłaty na koniec miesiąca.
63. Jeżeli stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 1, 5, 6, 7, 12 i 23 w dodatku 2, są zestawione jako stawki domyślne dotyczące średniej miesiąca, dla każdej kategorii instrumentów podmioty sprawozdawcze podają narosłe odsetki do zapłaty lub należne w okresie miesiąca oraz średnią wielkość miesięcznego stanu depozytów i pożyczek, stosując w tym celu definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto dla bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 12 i 23 w dodatku 2, podmioty sprawozdawcze podają kwotę pozostającą do spłaty na koniec miesiąca.
64. Dla każdej kategorii instrumentów w zakresie nowych transakcji, tj. wskaźniki 2–4, 8–11, 13–22 oraz 24–31 w dodatku 2, podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto dla każdego ze wskaźników 2–4, 8–11, 13–22 oraz 24–29 w dodatku 2 podmioty sprawozdawcze podają kwotę nowych transakcji przeprowadzonych w każdej kategorii instrumentów w okresie miesiąca.
65. Instytucje kredytowe i inne instytucje, które posiadają zgodę KBC na składanie sprawozdania w zakresie danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF łącznie w ramach grupy, są uważane za jeden hipotetyczny podmiot sprawozdawczy i podają dane zdefiniowane w ust. 60–62 dotyczące grupy jako całości. Ponadto co roku hipotetyczny dla każdej kategorii instrumentów podmiot sprawozdawczy podaje liczbę instytucji sprawozdawczych w ramach grupy oraz odchylenie stóp procentowych w tych instytucjach. Liczba instytucji sprawozdawczych w ramach grupy oraz odchylenie odnosi się do miesiąca października i powinna być przekazana z danymi październikowymi.

XVII. Krajowa średnia ważona stóp procentowych

66. Agregacja danych na drugim poziomie jest przeprowadzana przez KBC. Banki te agregują stopy procentowe i związane z nimi kwoty transakcji u wszystkich krajowych podmiotów sprawozdawczych w krajową średnią ważoną stopę procentową dla każdej kategorii instrumentów. Dane są przekazywane do Europejskiego Banku Centralnego (EBC).
67. Dla każdej kategorii instrumentów w zakresie kwot pozostających do spłaty, tj. wskaźniki 1–14 w dodatku 1, KBC podają średnią ważoną stopę procentową, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
68. Dla każdej kategorii instrumentów w zakresie nowych transakcji, tj. wskaźniki 1–31 w dodatku 2, KBC podają krajową średnią ważoną stopę procentową, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto dla każdego ze wskaźników 2–4 oraz 8–29 w dodatku 2 KBC podaje kwotę nowych transakcji prowadzonych na szczeblu krajowym w każdej kategorii instrumentów w okresie miesiąca odniesienia. Wymienione sumy nowych transakcji odnoszą się do całkowitego zbioru Y, tj. do całego potencjalnego zbioru sprawozdawczego. W związku z tym w przypadku gdy dokonano wyboru metody pobierania prób dla selekcji podmiotów sprawozdawczych, do uzyskania całkowitego zbioru ⁽¹⁾ na szczeblu krajowym wykorzystuje się czynniki rozprzestrzeniania. Czynniki rozprzestrzeniania stanowią odwrotność prawdopodobieństw wyboru π_i , t.j. $1/\pi_i$. Zbiór całkowity Y dla sumy nowych transakcji jest zatem szacowany za pomocą poniższego wzoru ogólnego ⁽²⁾:

$$\hat{Y} = \sum_{i \in s} \frac{y_i}{\pi_i}$$

gdzie:

y_i kwota nowych transakcji w instytucji i, oraz.

π_i prawdopodobieństwowy wybór instytucji i.

⁽¹⁾ Czynniki rozprzestrzeniania nie są wymagane dla średnich ważonych stóp procentowych, gdzie zakłada się, że szacunek na podstawie próby stanowi szacunek dla całego potencjalnego zbioru sprawozdawczego.

⁽²⁾ Znany jako estymator Horvitz -Thompsona.

69. KBC podają do EBC stopy procentowe MIF odnośnie do kwot pozostających do spłaty oraz do nowych transakcji z dokładnością do czterech miejsc dziesiętnych. Nie narusza to decyzji podjętych przez KBC co do stopnia dokładności, z jaką zamierzają gromadzić dane. Wyniki publikowane nie zawierają więcej niż dwa miejsca dziesiętne.
70. KBC dokumentuje uzgodnienia regulacyjne mające wpływ na dane statystyczne dotyczące stóp procentowych MIF w przypisach metodologicznych, które powinny być dostarczone wraz z danymi krajowymi.
71. KBC, które dokonują wyboru metody pobierania prób do przeprowadzenia selekcji podmiotów sprawozdawczych, podają dane szacunkowe na temat wielkości błędu pobierania prób dla próby początkowej. Nowy szacunek jest dostarczany po każdym okresie utrzymywania próby.

XVIII. Wyniki zagregowane dla uczestniczących Państw Członkowskich

72. EBC dokonuje ostatecznej agregacji danych dotyczących kategorii instrumentów według uczestniczących Państw Członkowskich do szebla wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich.

CZĘŚĆ 6

Postępowanie z produktami szczególnymi

73. Zasady postępowania z produktami zdefiniowanymi w ust. 74–82 są stosowane jako układ odniesienia dla produktów o podobnych właściwościach.
74. Depozyt lub pożyczka o ustalonym harmonogramie odsetkowym rosnącym lub malejącym jest to depozyt lub pożyczka ze stałą zapadalnością, do których ma zastosowanie stopa procentowa rosnąca (malejąca) z roku na rok o ustaloną ilość punktów procentowych. Depozyty lub pożyczki o ustalonym harmonogramie odsetkowym są instrumentami o stałych stopach procentowych w całym okresie obowiązywania umowy. Stopa procentowa w całym okresie zapadalności depozytu lub pożyczki, jak również pozostałe warunki i terminy są z góry uzgodnione w czasie podpisania umowy. Przykładem depozytu o ustalonym harmonogramie odsetkowym jest depozyt z uzgodnionym czteroletnim okresem zapadalności, dla którego przewiduje się stopę procentową w pierwszym roku w wysokości 5 %, w drugim roku 7 %, w trzecim roku 9 %, a w czwartym roku 13 %. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do nowych transakcji ujętych w okresie t_0 w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF powinna stanowić średnią geometryczną czynników „1 + stopa procentowa”. Stosownie do ust. 3 KBC mogą żądać od podmiotów sprawozdawczych wdrożenia RSR dla tego rodzaju produktu. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty w okresie od t_0 - t_3 jest stawką stosowaną przez podmiot sprawozdawczy w czasie wyliczania stóp procentowych MIF, tj. w przykładzie depozytu o uzgodnionym czteroletnim okresie zapadalności 5 % w okresie t_0 , 7 % w okresie t_1 , 9 % w okresie t_2 oraz 13 % w okresie t_3 .
75. Systemy kart kredytowych mogą być połączone z depozytami jednodniowymi. Podpisując umowę w sprawie karty kredytowej z instytucją kredytową lub z inną instytucją, gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo ma możliwość wyboru systematycznej spłaty części albo pełnej kwoty wykorzystywanej w ramach systemu danej karty kredytowej poprzez automatyczne obciążenie depozytu jednodniowego (w grę wchodzi również bankomaty lub чеки). Jeżeli wykorzystywany w tym celu rachunek gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa jest odpowiednio zasilany, nie nastąpi naliczenie odsetek. Jeżeli nie jest odpowiednio zasilany oraz jeśli dana instytucja kredytowa lub inna instytucja dopuszcza wycofanie depozytu, depozyt jednodniowy przekształci się w kredyt na rachunku bieżącym. Odsetki naliczone przez podmiot sprawozdawczy od wymienionego kredytu na rachunku bieżącym zostaną uchwycone w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF.
76. Linie kredytowe są zwykle połączone z bankowym kredytem na rachunku bieżącym. Mogą one również być uruchomione na podstawie umowy ramowej pozwalającej klientowi zaciągać pożyczki na rachunkach pożyczkowych różnych rodzajów do pewnej maksymalnej kwoty łącznie na wszystkich rachunkach. W czasie uzgodnień w sprawie takiej umowy ramowej nie ustala się szczegółowo form kredytu i/lub okresu zaciągnięcia kredytu i/lub stopy procentowej, lecz zakres możliwości. Wymienione umowy ramowe nie są ujmowane w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF. Jednakże natychmiast po zaciągnięciu pożyczki w ramach jakiegokolwiek umowy ramowej pożyczka taka zostaje ujęta jako nowa transakcja i uwzględniona w kwotach pozostających do spłaty. Postępowanie z pożyczką w statystyce nowych transakcji zależy od rodzaju rachunku wybranego przez klienta do zaciągnięcia kredytu zgodnie z ust. 17, 20 i 21.
77. Mogą występować regulowane wkłady oszczędnościowe o podstawowej stopie procentowej powiększonej o premię za kontynuację i/lub przyrost. W momencie lokowania wkładu nie jest pewne, czy wymieniona premia będzie wypłacona. Wpłata zależy od przyszłego nieznanego stosunku do oszczędzania, prezentowanego przez gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo. Wymienione premie za kontynuację lub przyrost, co do których gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo nie ma pewności w momencie lokowania wkładu, nie są zwyczajowo włączone do uzgodnionej rocznej stawki w odniesieniu do nowych transakcji. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty obejmuje zawsze stawki stosowane przez podmiot sprawozdawczy w czasie wyliczania stóp procentowych MIF. Zatem wymieniona premia za kontynuację lub przyrost, w razie przyznania go przez podmiot sprawozdawczy, jest uwzględniana w danych statystycznych dotyczących kwot pozostających do spłaty.
78. Gospodarstwom domowym lub przedsiębiorstwom mogą być oferowane pożyczki łącznie z powiązаныmi umowami dotyczącymi instrumentów pochodnych tj. z transakcjami typu swap/cap/floor itd. odnośnie do stóp procentowych. Zwyczajowo wymienione umowy towarzyszące dotyczące instrumentów pochodnych nie są włączone do uzgodnionej rocznej stawki w odniesieniu do nowych transakcji. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty obejmuje zawsze stawki stosowane przez podmiot sprawozdawczy w okresie wyliczania stóp procentowych MIF. Zatem w razie wykonania wymienionej umowy dotyczącej instrumentów pochodnych i dostosowania przez podmiot sprawozdawczy stopy procentowej naliczonej gospodarstwu domowemu lub przedsiębiorstwu, zostaje to uwzględnione w danych statystycznych dotyczących kwot pozostających do spłaty.

79. Oferta w zakresie depozytów może zawierać dwa elementy: depozyt z uzgodnionym okresem zapadalności, do którego ma zastosowanie stała stopa procentowa, oraz wbudowany instrument pochodny o zwrocie powiązany z kształtowaniem się określonego indeksu giełdowego lub bilateralnym kursem przeliczeniowym, z zastrzeżeniem minimalnego gwarantowanego zwrotu w wysokości 0 %. Zapadalność obydwu elementów może się pokrywać lub różnić. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do nowych transakcji jest w stanie uchwycić stopę procentową odnośnie do depozytu z uzgodnionym okresem zapadalności, ponieważ odzwierciedla ona porozumienie pomiędzy depozytariuszem i podmiotem sprawozdawczym oraz jest znana w momencie lokowania środków. Zwrot na drugim elemencie depozytu powiązany z kształtowaniem się indeksu giełdy papierów wartościowych lub bilateralnym kursem przeliczeniowym jest znany jedynie *ex post*, kiedy produkt staje się wymagalny i w związku z tym zwrot ten nie może być objęty stopą dotyczącą nowych transakcji. Zatem powinien zostać uwzględniony jedynie gwarantowany minimalny zwrot w wysokości 0 %. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty obejmuje zawsze stopę procentową stosowaną przez podmiot sprawozdawczy w okresie wyliczania stóp procentowych MIF. Do dnia zapadalności zostaje uwzględniona stawka w odniesieniu do depozytów z uzgodnionym okresem zapadalności, jak również gwarantowany minimalny zwrot z depozytu zawierającego wbudowany instrument pochodny. Jedynie w dniu wymagalności stopy procentowe MIF odnośnie do kwot pozostających do spłaty uwzględniają uzgodnioną roczną stopę procentową płaconą przez podmiot sprawozdawczy.
80. Depozyty z okresem zapadalności powyżej dwóch lat zdefiniowane w części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) mogą zawierać środki funduszy emerytalnych. Główna część środków funduszy emerytalnych jest lokowana w papierach wartościowych, i w związku z tym stopa procentowa zależy od dochodu od podstawowych papierów wartościowych. Pozostała część środków funduszy emerytalnych jest trzymana w gotówce, a stopa procentowa jest ustalana przez instytucję kredytową lub inną instytucję w ten sam sposób jak dla innych depozytów. W momencie lokowania depozytu całkowity zwrot ze środków funduszy emerytalnych dla gospodarstw domowych nie jest znany i może również być ujemny. W momencie lokowania depozytu nie ma stopy procentowej uzgodnionej pomiędzy gospodarstwem domowym i instytucją kredytową lub inną instytucją w odniesieniu do części zainwestowanej w papiery wartościowe, a jedynie występuje ona w odniesieniu do pozostałej części depozytu. Zatem w danych statystycznych dotyczących stóp procentowych MIF ujmuje się jedynie tę część depozytu, która nie jest zainwestowana w papiery wartościowe. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do nowych transakcji, która powinna być ujęta w sprawozdaniu, jest to stawka uzgodniona pomiędzy gospodarstwem domowym i podmiotem sprawozdawczym dla części depozytu w momencie jego lokowania. Uzgodniona roczna stawka w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty jest stawką stosowaną przez podmiot sprawozdawczy odnośnie do części depozytowej środków funduszy emerytalnych w momencie wyliczania stóp procentowych MIF.
81. Programy oszczędzania na pożyczki mieszkaniowe są długoterminowymi programami oszczędzania o niskiej stopie zwrotu, które po pewnym czasie oszczędzania dają gospodarstwu domowemu lub przedsiębiorstwu prawo do pożyczki mieszkaniowej po obniżonej stawce. Według części 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) wymienione programy oszczędzania są klasyfikowane jako depozyty z uzgodnionym okresem zapadalności powyżej dwóch lat, o ile są wykorzystywane jako depozyty. Natychmiast po przekształceniu ich w pożyczkę, są klasyfikowane jako pożyczki dla gospodarstw domowych na kupno domów. Podmioty sprawozdawcze uwzględniają w sprawozdaniu, jako nową transakcję w zakresie depozytów, stopę procentową, która jest uzgodniona w momencie początkowego lokowania depozytu. Odnośną kwotą nowej transakcji jest suma środków, która została ulokowana. Wzrost wymienionej sumy na rachunku depozytowym w czasie zostaje ujęty w pozycji kwot pozostających do spłaty. W momencie przekształcenia depozytu w pożyczkę wymieniona nowa pożyczka jest rejestrowana jako nowa transakcja pożyczkowa. Stopą procentową jest obniżona stawka oferowana przez podmiot sprawozdawczy. Wagą jest całkowita kwota pożyczki udzielonej gospodarstwu domowemu lub przedsiębiorstwu.
82. Zgodnie z częścią 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) francuski regulowany program dotyczący mieszkalnictwa o nazwie *plan d'épargne-logement* (PEL) jest klasyfikowany jako depozyt z uzgodnionym okresem zapadalności powyżej dwóch lat. Rząd normuje warunki wymienionych planów PEL i ustala stopę procentową, która pozostaje bez zmian w całym okresie zapadalności depozytów, tj. każda „generacja” planu PEL posiada tę samą stopę procentową jej przypisaną. Plany PEL są regulowanymi długoterminowymi programami oszczędzania, które muszą być utrzymane, co najmniej przez okres czterech lat, a każdego roku klient powinien wpłacać minimalną kwotę wyznaczoną w regulaminie przystępowania do PEL, przy czym dopuszczalne jest zwiększanie wpłat w dowolnym momencie w toku programu. Podmiot sprawozdawczy wykazuje w sprawozdaniu początkowy depozyt w momencie otwarcia nowego planu PEL jako nową transakcję. Kwota pieniędzy, jaka jest początkowo lokowana w ramach PEL, może być bardzo niska, co oznacza, że waga przypisywana stawce dotyczącej nowej transakcji także będzie stosunkowo niska. Takie podejście zapewnia, że stawka dotycząca nowej transakcji zawsze odzwierciedla warunki aktualnej generacji planu PELi. Zmiany stopy procentowej stosowanej w odniesieniu do nowych planów PELi zostają uwzględnione w pozycji stawki dotyczącej nowych transakcji. Decyzje klientów w rozumieniu przesunięć w portfelu z długoterminowych depozytów do wcześniej istniejących planów PEL nie zostają uwzględnione w pozycji stawek dotyczących nowych transakcji, lecz jedynie w pozycji stawek dotyczących kwot pozostających do spłaty. W końcu okresu czterech lat klient może wystąpić o pożyczkę lub też odnowić umowę. Ponieważ wznowienie planu PEL następuje automatycznie bez czynnego udziału klienta oraz na to, że warunki i terminy umowy, w tym stopa procentowa, nie podlegają negocjacji, zgodnie z ust. 21 wymienione wznowienie nie jest uważane za nową transakcję. Przy wznowieniu umowy dopuszcza się ulokowanie przez klienta dodatkowych depozytów, pod warunkiem że kwota pozostająca do spłaty nie przekracza wyznaczonego pułapu oraz że termin ważności umowy nie przekracza okresu zapadalności. Jeżeli osiągnięto pułap lub maksymalny okres zapadalności, umowa zostaje zamrożona. Gospodarstwo domowe lub przedsiębiorstwo zachowuje uprawnienia pożyczkobiorcy oraz przysługują mu odsetki na warunkach obowiązujących w momencie otwarcia planu PEL, jak długo pieniądze są pozostawione na rachunku bankowym. Na rzecz planu PEL rząd przyznaje dotacje w postaci wyrównania odsetek oferowanych przez instytucje kredytowe i inne instytucje. Zgodnie z ust. 6 jedynie ta część płatności odsetek oferowanych przez instytucje kredytowe lub inne instytucje zostaje ujęta w danych dotyczących stóp procentowych MIF. W sprawozdaniu pomija się rządową dotację, wypłaconą nie przez instytucje kredytowe lub inne, lecz za ich pośrednictwem.

Dodatek 1

Kategorie instrumentów w zakresie stawek od kwot pozostających do spłaty

Uzgodnioną roczną stawkę (URS) ⁽¹⁾ zestawia się dla każdej z poniższych kategorii instrumentów ⁽²⁾ ⁽³⁾. W przypadku danych punktowych na koniec miesiąca dla każdego wskaźnika podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, podczas gdy w przypadku stawek kalkulacyjnych dotyczących średnich miesięcznych dla każdego wskaźnika podmioty sprawozdawcze podają wysokość odsetek naliczonych i przeciętny stan depozytów i pożyczek, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Pierwotna zapadalność	Nr wskaźnika kwoty pozostającej do spłaty	Obowiązek sprawozdawczy
Depozyty w euro	Gospodarstwa domowe (*)	Z uzgodnioną zapadalnością	Do 2 lat	1	URS
			Powyżej 2 lat	2	URS
	Przedsiębiorstwa	Z uzgodnioną zapadalnością	Do 2 lat	3	URS
			Powyżej 2 lat	4	URS
	Repo			5	URS
Pożyczki w euro	Gospodarstwa domowe (*)	Na kupno domów	Do 1 roku	6	URS
			Powyżej 1 roku do 5 lat	7	URS
			Powyżej 5 lat	8	URS
		Kredyt konsumpcyjny i inne pożyczki	Do 1 roku	9	URS
			Powyżej 1 roku do 5 lat	10	URS
			Powyżej 5 lat	11	URS
	Przedsiębiorstwa		Do 1 roku	12	URS
			Powyżej 1 roku i do 5 lat	13	URS
			Powyżej 5 lat	14	URS

(*) W tym instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe.

Dla poniższych kategorii instrumentów zawartych w dodatku 2 pojęcie nowych transakcji rozszerza się na cały stan, tj. na kwoty pozostające do spłaty ⁽²⁾ ⁽⁴⁾, oraz zestawia się uzgodnioną roczną stawkę (URS) ⁽¹⁾. W przypadku danych punktowych na koniec miesiąca dla każdego wskaźnika podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, podczas gdy w przypadku stawek kalkulacyjnych dotyczących średnich miesięcznych, dla każdego wskaźnika podmioty sprawozdawcze podają odsetki naliczone i przeciętny stan depozytów i pożyczek, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto dla wskaźników 12 i 23 wszystkie podmioty sprawozdawcze podają kwotę pozostającą do spłaty wg stanu na koniec miesiąca.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Okres wypowiedzenia	Nr wskaźnika nowej transakcji	Obowiązek sprawozdawczy
Depozyty w euro	Gospodarstwa domowe (*)	Jednodniowe		1	URS
		Zwrotne za wypowiedzeniem (**)	Do 3 miesięcy	5	URS
			Powyżej 3 miesięcy	6	URS
	Przedsiębiorstwa	Jednodniowe		7	URS

(*) W tym instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe.

(**) Dla tej kategorii instrumentów gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa zostają połączone i przypisane do sektora gospodarstw domowych, ponieważ posiada on około 98 % kwoty pozostającej do spłaty depozytów wypłacanych na żądanie we wszystkich uczestniczących Państwach Członkowskich łącznie.

⁽¹⁾ Lub wąsko definiowana rzeczywista stawka roczna (RSR).

⁽²⁾ Pomija się tę kategorię instrumentów, która w uczestniczącym Państwie Członkowskim nie występuje w bankowej działalności instytucji kredytowych będących rezydentami i innych instytucji, na styku z gospodarstwami domowymi i przedsiębiorstwami, spółkami będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich.

⁽³⁾ W poniższej tabeli określenie „do” oznacza „do i włącznie”.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Okres wypowiedzenia	Nr wskaźnika nowej transakcji	Obowiązek sprawozdawczy
Pożyczki w euro	Gospodarstwa domowe (*)	Bankowy kredyt na rachunku bieżącym		12	URS, kwota
	Przedsiębiorstwa	Bankowy kredyt na rachunku bieżącym		23	URS,

(*) W tym instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe.

Dodatek 2

Kategorie instrumentów w zakresie stóp procentowych dotyczących nowych transakcji

Uzgodnioną roczną stawkę (URS) ⁽¹⁾ zestawia się dla każdej z poniższych kategorii instrumentów ⁽²⁾ ⁽³⁾. Jeżeli stopy procentowe odnośnie do depozytów jednodniowych, depozytów wypłacanych na żądanie i bankowych kredytów na rachunku bieżącym, tj. wskaźniki 1, 5, 6, 7, 12 i 23, są zestawiane jako:

- dane punktowe na koniec miesiąca, wówczas dla każdego ze wskaźników 1–29 podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, a dodatkowo dla wskaźników 2–4, 8–11, 13–22 oraz 24–29 także kwotę nowych transakcji przeprowadzonych w czasie miesiąca, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu,
- stawki kalkulacyjne dotyczące średnich miesięcznych, wówczas dla każdego ze wskaźników 2–4, 8–11, 13–22 oraz 24–31, podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, podczas gdy dla wskaźników 1, 5, 6, 7, 12 i 23 podają odsetki naliczone i stan depozytów i pożyczek, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Wszystkie podmioty sprawozdawcze podają w odniesieniu do bankowych kredytów na rachunkach bieżących, tj. wskaźników 12 i 23, kwotę pozostającą do spłaty wg stanu na koniec miesiąca.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Pierwotna zapadalność, okres wypowiedzenia, okres obowiązywania stałej stawki początkowej	Nr wskaźnika nowej transakcji	Obowiązek sprawo-zdawczy
Depozyty w euro	Gospodarstwa domowe ^(*)	Jednodniowe (**)		1	URS
		Z uzgodnioną zapadalnością	Zapadalność do 1 roku	2	URS, kwota
			Zapadalność powyżej 1 roku do 2 lat	3	URS, kwota
			Zapadalność powyżej 2 lat	4	URS, kwota
		Zwrotne za wypowiedzeniem (**)	Wypowiedzenie do 3 miesięcy	5	URS
			Zapadalność powyżej 3 miesięcy	6	URS
	Przedsiębiorstwa	Jednodniowe (**)		7	URS
		Z uzgodnioną zapadalnością	Zapadalność do 1 roku	8	URS, kwota
			Zapadalność powyżej 1 roku do 2 lat	9	URS, kwota
	Zapadalność powyżej 2 lat		10	URS, kwota	
	Transakcje repo			11	URS, kwota
Pożyczki w euro	Gospodarstw domowe ^(*)	Bankowy kredyt na rachunku bieżącym (**)		12	URS, kwota
		Na konsumpcję	Stawka zmienna do 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	13	URS, kwota
			Powyżej 1 roku i do 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	14	URS, kwota
			Powyżej 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	15	URS, kwota
		Na kupno domów	Stawka zmienna i do 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	16	URS, kwota
Powyżej 1 roku i do 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	17		URS, kwota		

^(*) W tym instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe.

^(**) Dla tej kategorii instrumentów gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa zostają połączone i przypisane do sektora gospodarstw domowych, ponieważ posiada on około 98 % kwoty pozostającej do spłaty depozytów wypłacanych na żądanie we wszystkich uczestniczących Państwach Członkowskich łącznie.

^(***) Dla tej kategorii instrumentów pojęcie nowej transakcji rozszerza się na cały stan, tj. kwoty pozostającej do spłaty.

⁽¹⁾ Lub wąsko definiowana rzeczywista stawka roczna (RSR).

⁽²⁾ Pomija się tę kategorię instrumentów, która w uczestniczącym Państwie Członkowskim nie występuje w bankowej działalności instytucji kredytowych będących rezydentami i innych instytucji, na styku z gospodarstwami domowymi i przedsiębiorstwami, spółkami będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich.

⁽³⁾ W poniższej tabeli określenie „do” oznacza „do i włącznie”.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Pierwotna zapadalność, okres wypowiedzenia, okres obowiązywania stałej stawki początkowej	Nr wskaźnika nowej transakcji	Obowiązek sprawo-zdawczy
		Na inne cele	Powyżej 5 lat i do 10 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	18	URS, kwota
			Powyżej 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	19	URS, kwota
			Stawka zmiana i do 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	20	URS, kwota
			Powyżej 1 roku i do 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	21	URS, kwota
			Powyżej 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	22	URS, kwota
	Przedsiębiorstwa	Bankowy kredyt na rachunku bieżącym (*)		23	URS, kwota
		Pozostałe pożyczki do kwoty 1 mln EUR	Stawka zmienna i do 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	24	URS, kwota
			Powyżej 1 roku i do 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	25	URS, kwota
			Powyżej 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	26	URS, kwota
		Pozostałe pożyczki powyżej kwoty 1 mln EUR	Zmienna stopa i do 1 roku obowiązywania stałej stawki początkowej	27	URS, kwota
			Powyżej 1 roku i do 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	28	URS, kwota
			Powyżej 5 lat obowiązywania stałej stawki początkowej	29	URS, kwota

(*) Dla tej kategorii instrumentów pojęcie nowej transakcji rozszerza się na cały stan, tj. kwoty pozostającej do spłaty.

Dla poniższych kategorii instrumentów zestawia się rzeczywistą roczną stopę oprocentowania (RRSO). Dla każdego wskaźnika podmioty sprawozdawcze podają średnią ważoną stopę procentową, stosując definicje i zasady ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

	Sektor	Rodzaj instrumentu	Nr wskaźnika nowej transakcji	Obowiązek sprawo-zdawczy
Pożyczki w euro	Gospodarstwa domowe (*)	Na konsumpcję	30	RRSO
		Na kupno domów	31	RRSO

(*) W tym generalnie instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe, przy czym KBC mogą przyznać odstępstwa w tym względzie.

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE NORMY OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTY ZBIÓR SPRAWOZDAWCZY

Poniższe normy minimalne powinny być przestrzegane przez podmioty sprawozdawcze w celu spełnienia wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego (EBC).

Normy minimalne w zakresie przekazywania danych

- a) składanie sprawozdań przez podmioty sprawozdawcze do krajowych banków centralnych (KBC) następuje ściśle w nieprzekraczalnych terminach wyznaczonych przez KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem;
- b) sprawozdania statystyczne mają postać i format zgodne z technicznymi wymaganiami w zakresie sprawozdawczości ustalonymi przez KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem;
- c) podmiot sprawozdawczy powinien wskazać osobę(-y) do kontaktowania się; oraz
- d) należy stosować się do technicznych specyfikacji dotyczących przesyłania danych do KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem.

Normy minimalne w zakresie dokładności

- e) informacje statystyczne dostarczane przez podmioty sprawozdawcze są poprawne, spójne i kompletne; istniejące luki są potwierdzone, wyjaśnione KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem, oraz uzupełnione w możliwie szybkim terminie;
- f) informacje statystyczne dostarczane przez podmioty sprawozdawcze nie zawierają luk ciągłych i strukturalnych;
- g) podmioty sprawozdawcze są w stanie dostarczyć informacji na temat wydarzeń implikowanych przez dostarczone dane;
- h) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdawcze uwzględniają wymiary i znaki dziesiętne ustalone przez KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem; oraz
- i) przy technicznym przesyłaniu danych podmioty sprawozdawcze uwzględniają metody zaokrąglania ustalone przez KBC uczestniczącego Państwa Członkowskiego, w którym podmiot sprawozdawczy jest rezydentem.

Normy minimalne w zakresie zgodności pojęciowej

- j) informacje statystyczne dostarczane przez podmioty sprawozdawcze są zgodne z definicjami, zwyczajami, klasyfikacjami i metodami wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu;
- k) w razie odchylenia od tych definicji, zwyczajów, klasyfikacji i metod, gdzie stosowne, podmioty sprawozdawcze kontrolują je w sposób systematyczny i określają różnice pomiędzy środkiem zastosowanym i środkiem zawartym w niniejszym rozporządzeniu; oraz
- l) podmioty sprawozdawcze są w stanie wyjaśnić rozbieżności w dostarczonych danych w porównaniu z wielkościami okresów poprzednich.

Normy minimalne w zakresie zmian

- m) są stosowane metody i procedura wprowadzania zmian ustalone przez EBC i KBC. Zmianom odbiegającym od zmian normalnych towarzyszą uwagi wyjaśniające.

ZAŁĄCZNIK IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DLA STOSOWANIA NINIEJSZEGO ROZPORZĄDZENIA

1. Do miesiąca odniesienia – grudnia 2003 r. włącznie, sprawozdania zawierające zbiorcze krajowe miesięczne informacje statystyczne na temat nowych transakcji i kwot pozostających do spłaty mogą być składane do Europejskiego Banku Centralnego (EBC) z przedłużeniem o dalsze dwa dni robocze po zamknięciu działalności w dziewiętnastym dniu roboczym po zakończeniu miesiąca odniesienia, jak określono w art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Sprawozdania zawierające zbiorcze krajowe miesięczne informacje statystyczne na temat kwot pozostających do spłaty mogą ewentualnie być składane do EBC jedynie raz na kwartał, z opóźnieniem dalszych dwóch dni roboczych po zamknięciu działalności w dziewiętnastym dniu roboczym po zakończeniu kwartału kalendarzowego. EBC dopuszcza elastyczność działania krajowych banków centralnych (KBC) we wprowadzeniu takiego okresu przejściowego na szczeblu krajowym.
2. Począwszy od miesiąca odniesienia – stycznia 2004 r., dane, w tym zbiorcze krajowe dane miesięczne statystyczne na temat kwot pozostających do spłaty, powinny być przedkładane w dziewiętnastym dniu roboczym po zakończeniu miesiąca odniesienia, jak określono w art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.
3. Do miesiąca odniesienia – grudnia 2006 r. włącznie, ust. 10 załącznika I ma następujące brzmienie:

„10. Liczebność minimalnej próby krajowej powinna być taka, aby:

 - a) maksymalny błąd losowy ⁽¹⁾ dla stopy procentowej odnośnie do nowych transakcji średnio dla wszystkich kategorii instrumentów nie przekraczał 10 punktów bazowych przy poziomie ufności 90 % ⁽²⁾; albo
 - b) pokrywała co najmniej 30 % potencjalnego zbioru sprawozdawczego o statusie rezydenta; gdy 30 % potencjalnego zbioru sprawozdawczego o statusie rezydenta przekracza 100, liczebność minimalnej próby krajowej może jednak być ograniczona do 100 podmiotów sprawozdawczych; albo
 - c) podmioty sprawozdawcze w krajowej próbie obejmowały co najmniej 75 % stanu otrzymanych depozytów denominowanych w euro oraz co najmniej 75 % stanu udzielonych pożyczek denominowanych w euro, dotyczących gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, będących rezydentami w uczestniczących Państwach Członkowskich.

$$^{(1)} D = z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{var}(\hat{\theta})} \approx z_{\alpha/2} * \sqrt{\text{vâr}(\hat{\theta})},$$

gdzie D – maksymalny błąd losowy, $z_{\alpha/2}$ – wskaźnik wyliczony z rozkładu normalnego lub rozkładu odpowiedniego zgodnie ze strukturą danych (np. rozkład t-Studenta), przy założeniu poziomu ufności 1- α , $\text{var}(\hat{\theta})$ – wariancja estymatora parametru $\hat{\theta}$, a $\text{vâr}(\hat{\theta})$ – szacowana wariancja estymatora parametru $\hat{\theta}$.

- ⁽²⁾ KBC mogą bezpośrednio przekształcić wartość bezwzględną wynoszącą 10 punktów bazowych przy poziomie ufności 90 % na wartość relatywną, uwzględniając możliwe do przyjęcia maksymalne przekształcenie współczynnika wariancji estymatora.”